

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ - Α.Τ. 34 - ΜΑΡΤΙΟΣ 1988

ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Μία πρόκληση εναντίον της Ιστορίας

ΦΕΡΡΑΡΑ 1968

Ο αγώνας των Ελλήνων εθνικοσοσιαλιστών

ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Η αφομοίωσή τους είναι τραγωδία δεν είναι λύση

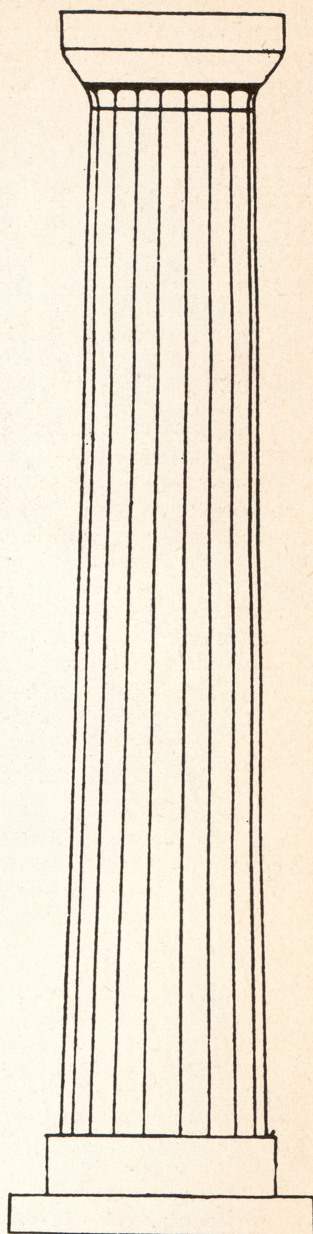
ΑΝΑΜΕΣΑ Σ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑ
Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 — 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1988
ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

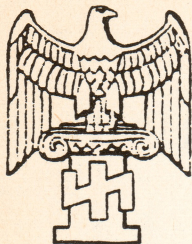
΄Οταν προδωμένη από εχθρούς και φίλους στις 29 Μαΐου του 1453 λύγισε η Ελληνική Αυτοκρατορία, το ΄Εθνος για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια βυθίστηκε στην πιο πικρή σκλαβιά της ιστορίας του, σκλαβιά φυσική, που ήταν συγχρόνως και σκλαβιά πνευματική. Μέσα σ' αυτά τα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς πολλοί ήσαν εκείνοι που συμβιβάστηκαν και έσκυψαν το κεφάλι στον κατακτητή και όχι μόνο συμβιβάστηκαν αλλά έκαμαν τον συμβιβασμό και την ολιγωρία τους θεωρία, που ζει μέχρι τις μέρες μας. Σε αντίθεση όμως από αυτούς τους λιγόπιστους και τους προσκυνημένους, σε αντίθεση με αυτούς και κρατώντας ψηλά και περήφανα τη Σημαία του Ελληνισμού, η ΚΛΕΦΤΟΥΡΙΑ, οι αδάμαστοι Αετοί της Ιερής μας Γης, που για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια κράτησαν ζωντανό το όνειρο της Ελευθερίας και οδήγησαν το Γένος στον ξεσηκωμό, στην Εθνική και Φυλετική Επανάσταση του 1821. Ο Αγώνας του 1821 ήταν πρώτα απ' όλα αγώνας για Εθνική Ανεξαρτησία, για μία Εθνική Ανεξαρτησία το νόημα της οποίας σήμερα είναι λόγος κενός. Δεν αγωνίσθηκαν οι πρόγονοί μας το 1821 για να φθάσουμε σήμερα στο θλιβερό κατάντημα να είναι η Ελλάς ταπεινός κομπάρσος της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής. Δεν αγωνίσθηκαν οι πρόγονοί μας, δεν έχυσαν το αίμα τους για να φθάσουν στο σημείο να ξεπουλούν οι πολιτικοί την Πατρίδα στις Ζυρίχες και στα Νταβός.

Γι' αυτό και ο λόγος του 1821 παραμένει λόγος ζωντανός, γι' αυτό και πρέπει ο Αγώνας για Εθνική Ανεξαρτησία να συνεχισθεί αμείλικτος μέχρι την τελική δικαίωση του ΓΕΝΟΥΣ.

Τα λόγια του Ρήγα ας σταθούν οδηγός μας: «ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΜΙΑΣ ΩΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΖΩΗ, ΠΑΡΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΚΛΑΒΙΑ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ».

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Περίοδος Β΄ — Α.Τ. 34 - ΜΑΡΤΙΟΣ 1988 - Δρχ. 150
ΑΘΗΝΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 - ΟΜΟΝΟΙΑ - 5ος ΟΡΟΦΟΣ (Τρίτη - Πέμπτη - Σάβ. 6-9 μ.μ.)
ΤΑΧ. ΘΥΡ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ 100 10
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 28 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ (Τρίτη - Πέμπτη - Σάβ. 6-9 μ.μ)
ΤΑΧ. ΘΥΡ. 112 07 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 541 10
ΒΟΛΟΣ: ΜΗΛΙΝΗΣ 9 ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ (Τετάρτη - Σάββατο 6-9 μ.μ.)
ΙΩΑΝΝΙΝΑ: ΤΑΧ. ΘΥΡ. 1036
Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

ΚΑΛΕΣΜΑ ΜΑΧΗΣ

Αυτά που ο Εθνικοσοσιαλισμός πρεσβεύει σαν αρχές του, αρκετός κόσμος θεωρεί σωστά, άσχετα από το ότι δεν τολμά να τα αποκαλέσει με το όνομά τους ή και το σημαντικότερο να αγωνισθεί γι' αυτά. Όλοι έχουν σήμερα αντιληφθεί τον κίνδυνο, που αποτελεί για την ανθρωπότητα ο Σιωνισμός, κανείς όμως δεν ξεκινά αυτή του την διαπίστωση από το αναμφισβήτητο γεγονός πως ο Σημαιοφόρος του αντισιωνισμού στον 20ο αιώνα ήταν ο Εθνικοσοσιαλισμός.

Ξεκινούν μάλιστα κάθε αναφορά στον σιωνιστικό κίνδυνο με την απολογία ότι δεν είναι αντισημίτες και ναζιστές. Είναι γι' αυτούς πιο σημαντικό από το να κάνουν πόλεμο στον σιωνισμό, το να μην θεωρηθούν εθνικοσοσιαλιστές...

Όλοι έχουν σήμερα αντιληφθεί πως ότι προέκυψε σαν αποτέλεσμα του Β' Παγκόσμιου Πόλεμου, όχι μόνο δεν οδήγησε την ανθρωπότητα σε μία λύση, αλλά την έφερε στο μεγαλύτερο αδιέξοδο της ιστορίας της. Όλοι σήμερα γνωρίζουν πως ότι χαράχθηκε στη Γιάλτα σαν συμφωνία των μεγάλων δυνάμεων στα 1945, όχι μόνο δεν οδήγησε στην ελευθερία των λαών, αλλά έφερε τους λαούς στην πιο πικρή και ύπουλη σκλαβιά, που γνώρισαν ποτέ. Όλοι γνωρίζουν σήμερα πως αυτοί που ενίκησαν στον πόλεμο του 1939-1945 ήταν και είναι οι μεγαλύτεροι τύραννοι, που εγέννησε η ανθρωπότης, λίγοι όμως τολμούν να το πουν και πολύ περισσότερο να ομολογήσουν πως, όπως από την εξέλιξη της ιστορίας προκύπτει ο Εθνικοσοσιαλισμός ήταν ο υπερασπιστής και ο πρόμαχος ενάντια σ' αυτή την επιβουλή της ελευθερίας.

Αυτό όμως που παραμένει αναμφισβήτητο είναι πως ο κόσμος, πνευματικοί ταγοί, μα και απλοί άνθρωποι του λαού, αρχίζουν να ξεχωρίζουν την Αλήθεια μέσα από τα χιλιάδες ψέμματα που για σαράντα χρόνια γεμίζουν τα μυαλά μας με ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, εφημερίδες και ψευτοιστορικούς. Η Αλήθεια πολλές φορές αργεί να έλθει, όμως πάντοτε έρχεται λέει μια σοφή παροιμία του λαού. Αυτή την Αλήθεια που σήμερα αρχίζει να αχνοφέγγει στον ορίζοντα, προσφέρουμε εμείς ολάκερη και ολόλαμπρη, εμείς οι μαχητές της Χρυσής Αυγής προσφέρουμε την ΑΛΗΘΕΙΑ στον Ελληνικό Λαό, την ΑΛΗΘΕΙΑ που είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός, η μοναδική ελπίδα του κόσμου να απαλλαγεί από την στυγνή εκμετάλλευση του καπιταλισμού και την φρικτή ισοπέδωση του μαρξιστικού μπολσεβικισμού.

Σε αυτό τον ωραίο αγώνα για την Πατρίδα και την Ελευθερία, για Κοινωνική Δικαιοσύνη, για Εθνική Αξιοπρέπεια, σε αυτό τον ωραίο και Δίκαιο Αγώνα Σε καλούμε Έλληνα Πατριώτη. Σε καλούμε να δώσεις τη μάχη μαζί μας. Όπλα μας η Σιδερένια μας θέληση, η ανιδιοτέλεια και η αγνότητα, η απόφασή μας να φτάσουμε ως το τέλος.

Καθοδηγητές μας τρεις χιλιάδες χρόνοι ιστορίας και οι αθάνατοι νεκροί μας. Παραστάτης μας η Αλήθεια και το Δίκαιο. Εχθροί μας οι συμφεροντολόγοι και οι ψεύτες, οι φθονεροί και οι ανάξιοι, οι κουρασμένοι και οι στείροι, οι απάτριδες και οι ξοφλημένοι.

Γνωρίζουμε πως θα νικήσουμε, αυτό θα είναι το επόμενο βήμα της ιστορίας. Γνωρίζουμε πως θα νικήσουμε και πως το Άστρο του Ελληνισμού θα λάμψει και πάλι στο παγκόσμιο στερέωμα. Σε αυτή την προσπάθεια που θα 'ναι προσπάθεια σκληρή και ανελέητη, γίνε Στρατιώτης, γίνε Αγωνιστής, γιατί μόνο μέσα στον αγώνα, έχει νόημα η Ζωή. Πύκνωσε τις τάξεις του ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ, της μαχόμενης Πρωτοπορείας του Λαού μας, για μία Μεγάλη Ελλάδα σε μια Ελεύθερη Ευρώπη. Το όραμα του Αγώνα μας είναι πανέμορφο, περίλαμπρο, αστραφτερό. Για να πάρει σάρκα και οστά θέλει καρδιά και ψυχή πυρωμένη, θέλει βούληση παράτολμη που θα έχει τη δύναμη να περιφρονήσει τη λογική των ποσοστών και την φενάκη κάθε εκλογικής λασπομαχίας.

Πέρα λοιπόν από ποσοστά, πέρα από κάθε «φρόνιμη» λογική στέκει ο Αγώνας μας και γι' αυτό έχει ανάγκη από μαχητές ανελέητους, από Στρατιώτες που θα μάθουν την καρδιά τους να μην λυγά, που θα μάθουν την ψυχή τους να μην αισθάνεται οίκτο. Σε τέτοιους μαχητές ανήκει η Ιστορία, τέτοιοι Στρατιώτες θα φέρουν το Μέλλον, όλοι οι άλλοι θλιβερές παρενθέσεις που θα βυθιστούν στη λάσπη της λήθης που θα φέρει ο Χρόνος, ο αμείλικτος χρόνος που δεν συγχωρεί γιατί είναι σκληρός σαν μοναδικός καταλύτης των πάντων.

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ IV

— Οι δύο αυτές οδοί, η Απολλώνια και η Διονυσιακή, πρέπει να είναι εναρμονισμένες στους χώρους των μυητικών ταγμάτων, ή των υπό εξέτασιν συστημάτων εν γένει.

Δεν πρέπει να δημιουργούνται προϋποθέσεις συγκρούσεως μεταξύ των επιδιώξεων και μεταξύ των αρχών, συγκρούσεως δηλαδή που οφείλεται σε ελλειπή παρουσία του ενός ή του άλλου ρεύματος.

— Ασυμμετρία υπέρ της διανοητικής οδού μπορεί να οδηγήσει σε πραγματικές παγίδες, περιπλανήσεις και εσφαλμένες εκτιμήσεις περί της καταστάσεως και του πρακτέου.

Η πλέον συνήθης περίπτωση, είναι η της υπερεκτιμήσεως των δυνατοτήτων του ερευνητού από αυτόν και η παγίδευσή του μέσα σε πεπερασμένα μάλλον όρια διανοήσεως που διαθέτει το περιβάλλον του, ιδίως όταν τούτο στερείται ικανών οδηγών.

— Ασυμμετρία υπέρ της συναισθηματικής οδού οδηγεί πάντα σε δεισιδαιμονίες, στενώτατες προοπτικές δια τον πνευματικό τομέα και τον ατυχή ερευνητή, αντικείμενο συγκινησιακών παρορμήσεων και θεωριών αμφιβόλου βασιμότητος.

— Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΗΛΟΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΑΡΜΟΝΙΖΟΝΤΑΙ. Τούτο, είναι η πρώτη μέριμνα των Μεγάλων Διδασκάλων των συστημάτων, οι οποίοι και οριοθετούν την μεγάλη τους πορεία.

Στην περίπτωση του Χριστιανισμού, αμφιβάλλουμε αν υπήρξε τέτοια περίπτωση άλλη πλην του Ιησού.

Τα σπέρματα της Γνωστικής οδού του Χριστιανισμού προέρχονται εκ της Ιουδαϊκής παραδόσεως, παρά την πλήρη παιδεία και ολοκληρωμένη πορεία του Ιησού. Τούτο οφείλεται εις την δυσαρμονία της οντότητας του Ιησού και του περιβάλλοντός του.

Βλέπομε έτσι, μέσα στις γραμμές των «Θρησκευτικών» μας, Δημοτικού και Γυμνασίου, πως ο Ιησούς δεν ήλθε να ανατρέψει τον Μωσαϊκό νόμο, αλλά δια να τον συμπληρώσει. Παράλληλα, έξαλλοι θεολόγοι κηρύσσουν πως μέσα από τις... γραμμές της Αποκαλύψεως του Ιωάννη αποκαλύπτονται δια των συμβολισμών και αλληγοριών όλες οι αλήθειες (ώρες είναι να φοβηθούμε).

— Ο μετά Χριστόν Χριστιανισμός όμως, δεν φέρνει την Γνώση. Η Αγάπη που προσπαθεί να καλλιεργήσει δεν συμπορεύεται με την υπό ανάπτυξιν Γνώση.

Ο μετά Χριστόν Χριστιανισμός ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ την γνώση σε κείνους που θα πιστεύσουν εις τον λόγο του Θεού και καταστούν αληθείς μαθητές του (του Ιησού) (!;).

Φαίνεται πως, το διάστημα που μεσολαβεί διανύεται από τον πιστό, με την αρχή της ήσσονος κρίσεως ακολουθώντας κάποιον διδάσκαλο (ποιόν άραγε;) (1).

Μνημονεύουμε εδώ την απουσία διδασκάλων χωρίς πολλά σχόλια. Αυτή, είναι συμμετρική και απολύτως ανάλογη της απουσίας γνωστικής οδού.

Συνοπτικά, αναφέρουμε: ο Ελληνισμός, τέκνο και κληρονόμος της πρωταρχικής παραδόσεως, «έσωσε» ΚΑΙ στον τομέα αυτόν τον Χριστιανισμό.

Η συμβολή αυτή του Ελληνισμού αναγνωρίζεται στην εξ' ίσου σημαντική με κείνην για την επιβολή και την διάδοση της θρησκείας του Ναζωραίου. Υπονοούμε βέβαια, το ομογενοποιημένο τρόπο τινά υπόστρωμα από την Ιλλυρία μέχρι την Περσία και Μεσοποταμία που επέτυχεν ο ατυχής Αλέξανδρος και την συνεχή επικοινωνία των τότε κέντρων, που παρά την παρακμή τους, η καρδιά τους συνέχιζε να κτυπά Ελληνικά «ταΐζοντας» απερίσκεπτα τα κάθε λογής παράσιτα.

Οι Ελληνικές παραφυάδες, είτε Αριστοτελικοί, είτε Πυθαγόριοι και Νεοπλατωνικοί ελέ-

γοντο, έδωσαν πραγματική ζωή και πνευματική διάσταση σε μία θρησκεία που, άλλως δεν είχε τα προσόντα να αντιμετωπίσει τους ατελέστερους οπαδούς στην Ευρώπη.

Έτσι, σύμβολα και αλληγορίες και αναλογίες, εκ της πρωταρχικής παραδόσεως, ερχόμενα μέσω των Ελληνικών πηγών δίδουν αρκετές λύσεις στα γνωστικά αδιέξοδα. Δεν επιτυγχάνεται όμως η κάλυψη των τεραστίων γνωστικών κενών του Χριστιανισμού.

Όσον αφορά τις μυήσεις στον Χριστιανισμό, που γινόντουσαν κατά τα πρώτα χρόνια, αυτές, καλύπτονται με απόλυτη μυστικότητα· είναι παράλληλα γνωστές οι καταβολές τους προερχόμενες από μείξιν «χαμηλού» Ορφισμού και Συριακών λατρευτικών παραδόσεων.

Δεν χωρεί αμφιβολία για τον εσωτερικό χαρακτήρα του Χριστιανισμού, ιδίως κατά την προαναφερθείσα περίοδο.

Πλέον όμως τούτων, δεν χωρεί αμφιβολία ότι το παραδοσιακό εκείνο πνεύμα, έχει ανεπιστρεπτί χαθεί για τους οπαδούς του Ναζωραίου. Το λιμάνι της ηρεμίας δεν φαίνεται πουθενά γι̉ αυτούς.

Σαν Εθνικοσοσιαλιστές, σαν ακόλουθοι του παναρχαίου Παραδοσιακού πνεύματος και ταγοί των κεκρυμένων Αρχών των προερχόμενων από την Μεγάλη Πατρίδα, ερχόμαστε να αντιδιαστείλουμε την θέση μας με την καθ᾽ αυτό ουσία του Χριστιανισμού:

Ο Χριστιανισμός με την όποια γνώση διαθέτει, και με την βοήθεια των Μυστηρίων του προσπαθεί να κατακτήσει (ή αν αγαπάτε) να προσπελάσει τον Απροσπέλαστο Θεό, την υψίστη δηλαδή βαθμίδα, το Απόλυτον.

Είναι όμως γνωστόν, ότι ο άνθρωπος με τις εις τούτον υπάρχουσες δυνάμεις δεν δύναται να ξεπεράσει τα όρια του ΘΕΟΥ ΤΟΥ (οντότητας δηλαδή εκείνης που οι Χριστιανοί λέγουν Χριστό) και ο οποίος είναι μείγμα φύσεως Θείας και Ανθρώπινης, δηλ. ένα Θείον αχθέν εις κάποια βαθμίδα εξελίξεως.

— Ο Θεός όμως, όπως και ο Θεός τον οποίον αναφέρει ο Χριστιανισμός είναι απροσπέλαστος, αναλλοίωτος και τέλειος και προφανώς, ο άνθρωπος, δεν δύναται να τον φθάσει.

— Από το σημείο αυτό ξεκινάει το χάσμα μεταξύ εκείνου που ο άνθρωπος ημπορεί να αποκαλύψει μέσα του, και κείνου που ο Χριστιανισμός χαρακτηρίζει σαν Θεό.

Είναι η άβυσσος που δημιουργήθηκε μεταξύ πίστεως και γνώσεως, μεταξύ θρησκευτικού συναισθήματος και επιστήμης και της οποίας την πατρότητα ο Χριστιανισμός δύναται ανενόχλητα να διεκδικεί.

Και τονίζουμε με όσο έμφαση μπορούμε, ότι: Θεωρούμε καταστροφική την ύπαρξη, αυτού του χάσματος και απαράδεκτη σαν ένθετο ανάμεσά μας, μεταξύ δηλαδή γόνων του ευγενέστερου κλάδου της πρωταρχικής παραδόσεως.

Γνωρίζουμε ότι το «Θεό» μόνον σταδιακά ημπορούμε να πλησιάσουμε. Και ας μην ζητήσει κανείς να του ξεχωρίσουμε στάδια από στάδια. Θα ισοδυναμούσε με το να ξεχωρίζουμε την ανθρώπινη ψυχή από την ανθρώπινη οντότητα εν γένει.

ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΚΑΙ ΒΑΘΜΙΑΙΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΛΗΘΟΥΣ ΘΕΟΥ, ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΔΗΛΑΔΗ ΠΟΥ ΔΡΑ ΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΒΛΕΠΟΥΜΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΑ «ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ» ΤΟΝ ΤΕΛΕΙΟ ΘΕΟ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΟΠΟΙΗΘΟΥΜΕ «ΕΝ ΕΑΥΤΩ» ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΑΠΟΒΛΕΠΟΥΜΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΕΝΟΣ «ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ» ΘΕΟΥ.

Αυτό άλλωστε, εκπηγάζει και από το βαθύτερο νόημα της αιώνιας, της θείας και μεγάλης «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ».

Ο Χριστιανισμός, ο μεγάλος αυτός φονέας του Πρωταρχικού παραδοσιακού πνεύματος έχασε την μάχη, μιας και απέλαυσε την απώλεια του δικού του παραδοσιακού πνεύματος. Ως εκείνη την μεγάλη Αυγή, την Αυγή της μεγάλης Ημέρας κατά την οποία θα επαναρχίσει η βασιλεία της παραδόσεως και των Αξι-

ών, μεσολαβούν μερικές ακόμη ώρες της νυκτερινής Kali Yuga.

Η μακρά αυτή νύκτα της Kali Yuga, ένα διακεκριμένο άστρο της οποίας είναι ο Χριστιανισμός, φαίνεται μολοντούτο απαραίτητη για την Μεγάλη Επιστροφή στις τάξεις των Ativarnas και στην περίοδο της Αρμονίας και της γενικής τάξεως, μιας και, το πέρασμα από τον ένα κύκλο στον άλλο μόνο μέσα στο «σκοτάδι» μπορεί να ολοκληρωθεί (2).

— Ο Ιησούς, ο νέος αυτός Διόνυσος, που εφιλοδόξησε να γίνει Διόνυσος «ελευθερεύς» (3) και ο οποίος στην λαϊκή ψυχή είχε υποκαταστήσει τον Απόλλωνα, με διαδικασία και διεργασίες, υπέρ το δέον «μεσανατολικές» ημπορεί να φιλοξενηθεί — μόνον αυτός όμως, και μακράν από τους τότε περιβάλλοντες αυτόν — σε κάποιο Ελληνικό ιερό, στην σοφία, στην γνώση και λατρεία του οποίου θα ιδεί εκείνο που το «όχημά» του προσεπάθησε να επιτύχει.

Η αιώνια Ελλάδα, το αιώνιον Σέλας θα μπορούσε να «παρέξει φιλοξενίαν». Η Ελλάδα, ένας από τους εκλεκτότερους κλάδους της πρωταρχικής παραδόσεως, ο τότε σεπτός ναός του Υπερβορίου Απόλλωνος και ατυχής Διόνυσος, οφείλει να αναστηθεί συναντώσα τον Απόλλωνα τοξευτή και θεραπεύοντα και τον Ελευθερέα Διόνυσο.

Πρέπει να συμμετάσχει στην Κάθαρση ουσιαστικά, ανοίγοντας την πύλη του φωτός της Υπερβόριας Πατρίδας.

— Θα το επιτύχει;

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

---

(1) Μόνον δια της Γνώσεως (ινδ. Gniana) δύναται να φθάσει κανείς εις τον τελικό σκοπό ενώ η λατρεία (ινδ. Bachti) και ή δράσις (ινδ. Karma) έχουν τρόπον τινά προπαρασκευαστικόν σκοπό και οι αντίστοιχοι δρόμοι τους, ως μερικευμένοι, εις πεπερασμένον μόνον σημείον οδηγούν.

(2) Ο «μύθος» της Περσεφόνης καλύπτει πλήρως τον νόμο αυτόν. Στα Ελευσίνεια μυστήρια τούτο συμβολίζονταν με το στάχυ. Οι αλχημιστές τον παρίσταναν με την «σήψη» και το μαύρο χρώμα (κόρακος κεφαλή) που σημαδεύει την αρχή του «Μεγάλου Έργου».

Κάτι αντίστοιχο, αναφέρεται από τους χριστιανούς μυστικούς των πρώτων ετών, σαν «σκοτεινή νύκτα της ψυχής», αναφερόμενοι στην πνευματική ανάπτυξη του όντος προς ανώτερες καταστάσεις.

Η ρούνα — έμβλημα του παρόντος άρθρου, δηλοί την μαύρη περίοδο — περίοδο χάους και την μετά ταύτην άρχουσα ζωή, και είναι το αντίστοιχο έμβλημα εκ της πρωταρχικής παραδόσεως για την περιγραφή αυτού του νόμου.

(3) Τον φόνο και διαμελισμό του Διονύσου υπό των Τιτάνων αντιλαμβάνεται η θεά Αθηνά-θεά της Σοφίας, η οποία σώζει την καρδιά του και την φέρνει στον Ύπατο Άρχοντα και Πατέρα των Αθανάτων Δία. Από την ΚΑΡΔΙΑ, ο Δίας αναγεννά τον Διόνυσο, και φέρει εις φως τον νέο, αθάνατο θεό, ο οποίος είναι πλέον ο Διόνυσος ο Ελευθερεύς.

Ο εκ νέου γεννηθείς εκ της φύσεως του Πατρός Διόνυσος είναι άφθαρτος και αθάνατος. Λαμβάνει συνεπώς μέρος μετά των θεών στην κατά των Τιτάνων μάχη (οντοτήτων σκοτεινών, πρέσβεων ατάκτου βίας και χθονίας επιδράσεως) και νικά.

ΛΑ·Ι·ΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τρεις ομιλίες- εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν στο άμεσα προσεχές μέλλον από τον Λαϊκό Σύνδεσμο. Οι ομιλίες θα έχουν τα παρακάτω αντικείμενα και θα λάβουν χώρα στις εξής ημερομηνίες:

Α. 25 Μαρτίου 1988 - Ημέραν Παρασκευή και ώραν 20.30 μ.μ.
Η Επανάστασις του 1821 και το νόημα της Εθνικής Ανεξαρτησίας σήμερα.

Β. 1 Απριλίου 1988 - Ημέραν Παρασκευή και ώραν 20.30 μ.μ.
Ο ηρωικός αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α. για την ΕΝΩΣΗ. Το Κυπριακό πρόβλημα σήμερα.

Γ. 15 Απριλίου 1988 - Ημέραν Παρασκευή και ώραν 20.30 μ.μ.
Ο κίνδυνος των εγχρώμων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.
Τα στατιστικά δεδομένα και η μελλοντική εξέλιξη του δημογραφικού προβλήματος.

Χώρος των ομιλιών η Αίθουσα Εκδηλώσεων των γραφείων της Κεντρικής Διοικήσεως του Λαϊκού Συνδέσμου και όχι τα γραφεία της Οδού Πειραιώς 4. Όσοι από τους αναγνώστες μας επιθυμούν να συμμετάσχουν στις παραπάνω εκδηλώσεις μπορούν να πληροφορηθούν λεπτομέρειες από τα γραφεία μας της Οδού Πειραιώς 4 (5ος όροφος - Γραφείο 4) κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο κατά τη διάρκεια των ωρών λειτουργίας τους.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ - ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ιη. Τα SS χαρακτηρίστηκαν στη Δίκη της Νυρεμβέργης ως εγκληματική οργάνωση, ώστε και μόνη η συμμετοχή σ' αυτά να θεωρείται έγκλημα. Οι δικαστές της Νυρεμβέργης λοιπόν κατά παράβαση όλων των κατεστημένων αρχών του Δικαίου υιοθέτησαν τη αρχή της συλλογικής ευθύνης, δηλαδή ακριβώς εκείνη την αρχή για την χρησιμοποίηση της οποίας καταδίκασαν τους Εθνικοσοσιαλιστές και ιδιαίτερα τα SS! Η υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο, πολύ περισσότερο καθ' όσον, αν τα SS και τα στρατεύματα κατοχής χρησιμοποίησαν αυτή την αρχή προκειμένου να καταστείλουν τα κινήματα αντιστάσεως, το έπραξαν εν καιρώ πολέμου και σε ειδικές περιπτώσεις, ενώ οι νικητές - δικαστές της Νυρεμβέργης σε καιρό ειρήνης και επικαλούμενοι τις αρχές του Δικαίου! Η υστερία των δημοκρατών και των μπολσεβίκων εναντίον των SS και η καταγγελία των δήθεν φρικαλέων εγκλημάτων τους είναι δικαιολογημένη. Γιατί ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τους δημοκράτες και τους μπολσεβίκους είναι η πιθανότητα να μάθουν οι Ευρωπαϊκοί Λαοί και ιδιαίτερα οι Νεολαίοι της Ευρώπης ότι η αλήθεια για τον αποκληθέντα «στρατό εγκληματιών» είναι εντελώς διάφορη. Τα SS αποτέλεσαν τον πρώτο συνειδητό Ευρωπαϊκό Στρατό υπερασπιστή της Φυλής και του πολιτισμού της, υπήρξαν οι αριστείς του Αίματος και της Τιμής, οι φορείς του ηρωϊκού πνεύματος των ιπποτών και της Αρίας παραδόσεως. Τα SS περιέλαβαν στις τάξεις τους το εκλεκτότερο άνθος της Ευρωπαϊκής Νεολαίας όλων των εθνικοτήτων και είναι εκείνα που έδωσαν μέχρις εσχάτων τη μάχη του Πολιτισμού κατά της βαρβαρότητας, μάχη που την πλήρωσαν βαρύτερα από οιονδήποτε άλλον με ακριβό φόρο Αρίου Αίματος. Είναι γεγονός ότι τα SS υπήρξαν οι τελευταίοι υπερασπιστές της Ευρώπης που κατέρρεε και όταν οι άλλοι επρόδιδαν, αυτοί έπιπταν μέχρις ενός στον υπέρ όλων Αγώνα. Αυτή την ευγενή τάξη των μαχητών κατασυκοφάντησαν και διέβαλαν οι δημοκράτες και μπολσεβίκοι συστηματικά μετά το τέλος του πολέμου. Διότι γνώριζαν πως αν η αλήθεια πρόβαλε στο φως ο Εθνικοσοσιαλισμός θα ξανάνθιζε στη Ευρώπη.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι, δεδομένων των συνθηκών του πολέμου τα SS και τα στρατεύματα κατοχής δεν διέπραξαν εγκλήματα και ακρότητες, ιδιαίτερα μετά την κήρυξη του Ολοκληρωτικού Πολέμου, κατά την τελική περίοδο της τιτάνειας συγκρούσεως. Πράγματι και η αρχή της συλλογικής ευθύνης υιοθετήθηκε σε περιπτώσεις εφαρμογής αντιποίνων και μεμονωμένες πράξεις εγκληματικές έγιναν. Αρνούμαστε όμως κατηγορηματικά ότι οι πράξεις αυτές είχαν συστηματικό και μεθοδευμένο χαρακτήρα και ότι διατάχθηκαν συστηματικές γενοκτονίες από την Εθνικοσοσιαλιστική ηγεσία. Αυτό δεν αποδείχτηκε ποτέ παρ' όλες τις προσπάθειες των νικητών, ούτε πρόκειται ν' αποδειχθεί γιατί είναι ασύστολο ψεύδος. Άλλωστε η σχετική καταδίκη των Εθνικοσοσιαλιστών ιθυνόντων στη Νυρεμβέργη, στηρίχτηκε σε λίαν αμφίβολες «ενδείξεις» και μαρτυρίες. Οι όποιες «εγκληματικές» πράξεις των Εθνικοσοσιαλιστών οφείλονται αποκλειστικά στις δεδομένες συνθήκες των πολεμικών επιχειρήσεων και δεν είναι περισσότερο βάρβαρες από τις αντίστοιχες των συμμάχων δημοκρατών και μπολσεβίκων. Κατύν, Δρέσδη, 200.000 εκτελεσμένοι Γάλλοι «συνεργάτες», Χιροσίμα, «Ελεύθερες ημέρες» του Βερολίνου, 50.000 νεκροί του εμφυλίου στην Ελλάδα είναι μερικά μόνο από τα αντίστοιχα συμμαχικά εγκλήματα του πολέμου και των συνεπειών του.

ιθ. Η ίδια παραμυθολογία έχει αναπτυχθεί γύρω από τα Στρατόπεδα Συγκεντρώσης και την εκεί «διαπραχθείσα» μαζική και συστηματική εξόντωση των Εβραίων. Τα Στρατόπεδα αυτά αποτέλεσαν τους χώρους που συγκεντρώθηκαν όλοι οι αιχμάλωτοι πολέμου καθώς και οι πολιτικοί αντίπαλοι του Εθνικοσοσιαλισμού, περιλαμβανομένου κι ενός μεγάλου αριθμού Εβραίων των «κατεχομένων» χωρών. Εκεί, μέσα σε συνθήκες

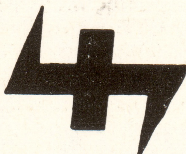
που δεν ήταν δυσκολότερες από τις συνθήκες ζωής του μαχόμενου Γερμανικού Λαού, οι αιχμάλωτοι εργαζόταν παράγοντας αγαθά δευτερεύουσας σημασίας για τις ανάγκες του πολέμου. Οι υπάρχουσες μαρτυρίες, κυρίως από αιχμαλώτους για τη λειτουργία των στρατοπέδων, μέχρι το 1944 παρουσιάζουν τις συνθήκες ζωής καλές ως ανεκτές και την οργάνωση των στρατοπέδων άψογη. Από το 1944, η τύχη των εγκλείστων στα στρατόπεδα ακολούθησε την τύχη του ηττώμενου Γερμανικού Λαού. Είναι τουλάχιστον γελοίο να φανταστεί κανείς πως την εποχή που η Γερμανία άρχισε να λιμοκτονεί, ολοκληρωτικά κατεστραμμένη από τους ανελέητους βομβαρδισμούς, με εκθεμελιωμένο το δίκτυο μεταφορών της, ήταν δυνατό να σιτίζωνται άψογα οι Εβραίοι των στρατοπέδων και να τυγχάνουν πλήρους ιατρικής περιθάλψεως. Οι κακουχίες, οι επιδημίες αλλά και οι ακρότητες των απελπισμένων από την επερχόμενη ήττα Γερμανών φρουρών πολλαπλασίασαν τα θύματα στα στρατόπεδα. Το «έγκλημα» των Γερμανών ήταν ότι αντί να θάβουν τους νεκρούς τους έκαιγαν στα κρεματόρια. Κανένας όμως δεν μπόρεσε να αποδείξει ποτέ ότι υπήρχε συστηματικό σχέδιο εξοντώσεως των αιχμαλώτων και δη των Εβραίων στα Στρατόπεδα Συγκεντρώσεως. Ο μύθος των «θαλάμων αερίων» είναι η μεγαλύτερη και συνάμα τραγικώτερη σκηνοθετημένη απάτη της πολιτικής ιστορίας του 20ου αιώνα. Ουδείς απέδειξε την ύπαρξή τους, ουδείς τους είδε ποτέ, αλλά ολόκληρη η υφήλιος μιλά με φρίκη γι' αυτούς! Μεγαλύτερη επιτυχία δεν θα μπορούσε να ονειρευτεί η Εβραϊκή προπαγάνδα από καταβολής της Σιών. Στους ανύπαρκτους «θαλάμους αερίων» εξοντώθηκαν μαζικά τα περίφημα 6.000.000 Εβραίων θυμάτων του ναζισμού. Ο μύθος των 6.000.000 θυμάτων είναι ο τελευταίος και μεγαλύτερος μύθος που επινόησε η Εβραϊκή προπαγάνδα για να διαιωνίζει το σύμπλεγμα ενοχής που κατέχει τους Ευρωπαίους έναντι του «δύσμοιρου» Εβραϊκού λαού, ώστε να μη αναλάβουν ποτέ πια οποιαδήποτε πρωτοβουλία για την αποτίναξη του Εβραϊκού ζυγού στον οποίο είναι υποδουλωμένοι και να παραιτηθούν εσαεί από κάθε αγώνα για την πολιτιστική τους αναγέννηση. Και πρέπει να ομολογήσουμε πως στο κατώφλι του 2000 η εβραϊκή προπαγάνδα κρατά ακόμη δέσμια ολόκληρη την Ευρώπη. Βεβαίως κανείς δεν αμφισβητεί πως υπήρξαν και πολλοί Εβραίοι νεκροί. Ο λαός αυτός διάσπαρτος μεταξύ όλων των λαών της Ευρώπης πλήρωσε το τίμημα του αίματος που του αναλογούσε στον Μεγάλο Ιδεολογικό Πόλεμο όπως και οι Άριοι Λαοί. Απέναντι στα 20.000.000 νεαρών Σοβιετικών, απέντατι στα 5.000.000 νεκρών Γερμανών, υπάρχει κι ένας σημαντικός αριθμός νεκρών Εβραίων, που σύμφωνα με τις τεκμηριωμένες μελέτες των αναθεωρητών ιστορικών δεν πρέπει να υπερβαίνει το 1.000.000, αριθμός που θεωρείται λογικός, δεδομένων των συνθηκών του πολέμου. Τα νούμερα και οι ιστορίες που ακούμε ή διαβάζουμε καθημερινά στη ζωή μας γι' αυτό το θέμα περιέχουν τέτοιες τερατολογίες που μόνο το γέλιο ή καλύτερα τη θλίψη του αμερόληπτου ιστορικού μελετητή μπορούν να προκαλέσουν. Ακόμη και στην καλοστημένη εκείνη Δίκη της Νυρεμβέργης ακούστηκαν επί του θέματος τόσες υπερβολές, που και οι ίδιοι οι προκατειλημμένοι δικαστές απέρριψαν διότι όλη η σκηνοθετημένη απάτη τους κινδύνευε να καταρρεύσει. Δεν θα καταφύγουμε εδώ σε αποδείξεις του ισχυρισμού μας. Υπάρχουν τόσα σχετικά βιβλία στην διάθεση κάθε καλόπιστου μελετητή που δεν θέλει να γίνει άθυρμα της Εβραϊκής προπαγάνδας, ώστε η δική μας μαρτυρία περιττεύει. Εμείς περιοριζόμαστε απλά να βροντοφωνάξουμε για άλλη μία φορά: Δεν είναι οι Εθνικοσοσιαλιστές εκείνοι που πρέπει να αποδείξουν ότι δεν υπήρξε ποτέ Εβραϊκή γενοκτονία, αλλά αντίθετα είναι οι Εβραίοι εκείνοι που πρέπει να αποδείξουν ότι υπήρξε, διότι αποδείξεις περί αυτού, δεν προσκόμισαν ενώπιον της Ιστορίας **ΠΟΤΕ**!

κ. Για την Δίκη της Νυρεμβέργης δεν χρειάζεται να αναφέρουμε περισσότερα από όσα αναφέρθηκαν στα προηγούμενα για να φθάσουμε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε μία καλά σκηνοθετημένη παρωδία όπου οι νικητές δίκασαν και καταδίκασαν τους ηττημένους βάσει νόμων, που κατασκευάστηκαν αφού οι δικαστές είχαν καθήσει στα έδρανά τους και που εφαρμόσθηκαν με αναδρομική ισχύ. Στην δίκη της Νυρεμβέργης καταδικάστηκαν άνθρωποι για «αδικήματα» που τον καιρό που τα «διέπρατταν» κανένας νόμος δεν τα θεωρούσε αξιόποινες πράξεις. Έτσι ο Εθνικοσοσιαλισμός που έπραξε, ό,τι ήταν δυνατόν για να διασώσει τη ειρήνη στην Ευρώπη, καταδικάζεται ως εγκληματική ιδεολογία και για συνομωσία κατά της ειρήνης. Τα SS οι αριστείς του ηρωϊσμού και του ήθους, χαρακτηρίζονται συλλήβδην εγκληματική οργάνωση. Οι αρχηγοί του Εθνικοσοσιαλισμού καταδικάζονται «νομίμως» σε θάνατο για την διάπραξη εγκλημάτων τα οποία ωχριούν μπροστά σ' αυτά που είχαν αντίστοιχα διαπράξει οι αρχηγοί της Δημοκρατίας και του Μπολσεβικισμού, που τώρα έστεκαν νικητές και κριτές τους. Η Δίκη της Νυρεμβέργης υπήρξε τόσο διάτρητη από νομικής και ηθικής πλευράς, ώστε

την κατήγγειλε εκ των υστέρων ακόμα κι ένας εκ των τεσσάρων Δημοσίων Κατηγόρων ο Αμερικανός Σώκρος! Εμείς δεν θα επιμείνουμε στην παράθεση περισσότερων στοιχείων. Απλά θα παραπέμψουμε τον φιλοπερίεργο αναγνώστη μας στην πραγματικά αριστουργηματική μελέτη του MAURICE BARDECHE, «Η Γη της Επαγγελίας» απ' όπου μπορεί να λάβει μία πλήρη εικόνα του σαθρού νομικού υποβάθρου και της υποκρισίας στην οποία η δίκη εκείνη στηρίχτηκε. Όμως έμπλεοι οργής δεν θα σταματήσουμε ποτέ να κραυγάζουμε: Ιουδαίοι, Μπολσεβίκοι και Δημοκράτες υποκριτές σας χρωστάμε μία Νυρεμβέργη αντίστροφη!

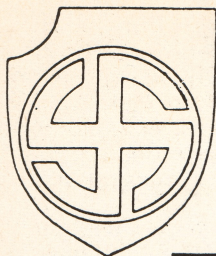
κα. Με την παράθεση των βασικών πολιτικών πράξεων του Εθνικοσοσιαλισμού από τη στιγμή που εμφανίστηκε ως Πολιτικό Κίνημα μέχρι τη στιγμή που ηττήθηκε μέσα στον ορυμαγδό της Εποποιίας της μάχης του Βερολίνου τον Απρίλιο του 1945, δώσαμε την αληθινή διάσταση της Ιδεολογίας μας, ως εκείνης της Κοσμοθεωρίας, Βιοθεωρίας και Πολιτικής Δεοντολογίας που εξανθρωπίζοντας στον αιώνα μας την Αρμονική Πολιτεία του Ήλιου, έδωσε την μάχη για την αναγέννηση του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού και την έχασε προσωρινά. Ανατρέψαμε την χυδαία προπαγάνδα των νικητών του Μεγάλου Ιδεολογικού Πολέμου, δηλαδή των Εβραίων, καπιταλιστών-δημοκρατών και μπολσεβίκων δυναστών της Ευρώπης και αποδείξαμε με αδιάσειστα στοιχεία πως ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν υπήρξε η εγκαθίδρυση του εγκλήματος στην εξουσία, που αιματοκύλησε τον κόσμο. Αλλά αντίθετα, υπήρξε η επανεγκαθίδρυση της Ευγενούς τάξεως, των υπέρτερων αρετών της Φυλής και των παραδοσιακών πολιτιστικών αξιών στην Ευρωπαϊκή πολιτική ζωή, υπήρξε το κίνημα εκείνο που αποκατέστησε στα βάθρα τους τις βιολογικές, ηθικές και αισθητικές αξίες του Αρίου Δημιουργού και αναγέννησε πνευματικά το λίκνο της πολιτιστικής μας Δημιουργίας, την Ευρώπη. Στο ίδιο μεγαλόπνοο όραμα προσβλέπουμε σήμερα κι εμείς οι νέοι Εθνικοσοσιαλιστές που συνεπείς στον αγώνα και τη θυσία Εκείνων, οδεύουμε προς το πεδίο της Τιμής, έσχατοι υπερασπιστές των ιερών παρακαταθηκών των Προπατόρων μας, στρατιώτες πιστοί του Ισόθεου Αδόλφου Χίτλερ, τελευταίοι πρόμαχοι της Φυλής.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ: 2. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ.

Η πολιτική δραστηριότητα του Λαϊκού Συνδέσμου της Χ.Α. παίρνει ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις αν αναλογιστεί κανείς τις πρόσφατες εκδηλώσεις υπέρ της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας που σημειώθηκαν σε συγκεκριμένα αστικά κέντρα της επαρχίας. Εντύπωση ιδιαίτερη έκαναν οι παρακάτω προκηρύξεις που κολλήθηκαν στην περιοχή του Βόλου: Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ. ΠΑΤΡΙΩΤΗ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΔΩΣΕ ΤΗ ΜΑΧΗ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΑΙ, ΓΙΑΤΙ Η ΝΙΚΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΚΙ ΟΧΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ. Η ΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ.

Δεν αγνοούμε φυσικά την διανομή των γνωστών σε όλους, μαθητικών προκηρύξεων ως και τα Ε.Σ. συνθήματα που αναγραμμένα στους τοίχους της Θεσσαλικής πόλης δηλώνουν μέχρι και τώρα την παρουσία της ανερχόμενης πολιτικής νεολαίας μας. Ας περιοριστούμε ωστόσο σε κάποιο απόσπασμα της θερμής τους επιστολής: «Η ζωντανή επιβλητική μας συνείδηση μας ωθεί ν' αγωνιστούμε μέχρι τέλους κι εμείς κηρύττουμε σ' όλα τ' αδέλφια μας από κάθε γωνιά της πατρίδας και της Ευρώπης να μη φοβηθούνε μα να παλαίψουν με τους υποκριτές του σκότους και του ψεύδους. Το άρειο αίμα πρέπει να ξυπνήσει, δεν πρέπει να συγχωρέσει μα πρέπει να πολεμήσει, γιατί έτσι μόνο θα νικήσει!!!».

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ:
ΜΙΑ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Πανηγυρίστε Ελλαδικοί!

Το δήλωσε θριαμβευτικά ο πρωθυπουργός: «Προπαντός, όχι πόλεμος, αποφυγή του πολέμου με κάθε τρόπο. Αυτό είναι το μήνυμα των συνομιλιών του Νταβός». Επιτέλους, μπορούμε να ανασάνουμε με ανακούφιση. Τα γεγονότα του Μαρτίου μας είχαν πολύ θορυβήσει. Μπορούμε να αφοσιωθούμε απερίσπαστα πια στις εμπορικές μας συναλλαγές, να παραδοθούμε στην καθημερινή απόλαυση του αστικού μας βίου, να διεκδικήσουμε και να διαχειριστούμε χωρίς κινδύνους την υλική ευημερία μας. Ευτυχώς, η κρίση εκτονώθηκε. Το ήπιο κλίμα θερμαίνει πια τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις. Μπορούμε να αφεθούμε με μακάρια εμπιστοσύνη στις κανιβαλλικές διαθέσεις των μονομάχων της πολιτικής μας αρένας, που κραδαίνοντας τις ψηφοθηρικές αρπαγές τους είναι έτοιμοι να κολακεύσουν την χαμαιρπή και ιδιοτελή ματαιοδοξία μας, για να καταβροχθίσουν χωρίς αντίσταση, άλλη μία φορά, την κουρασμένη μας συνείδηση. Ο ένας για να εξασφαλίσει την πολυπόθητη παραμονή στο θώκο της εξουσίας και οι άλλοι για ν' αναρριχηθούν σ' αυτόν. Ας ετοιμαστούμε να πάρουμε μέρος χαρούμενοι στο εκλογικό πανηγύρι που έρχεται. Εκεί, σύμφωνα με τους κανόνες του κομματικού παιγνιδιού, οι πολιτικοί της δημοκρατίας μας, θα εκτοξεύσουν ο ένας εναντίον του άλλου βαρύτατες ύβρεις και αιχμηρούς υπαινιγμούς. Θα πιάσουν πολλές φορές στο στόμα τους το Έθνος και τον Λαό ίσα-ίσα, ακριβώς επειδή δεν τον έχουν στην καρδιά τους. Παριστάνοντας ο ένας τον λαϊκό ήρωα, θα κατηγορήσει τον άλλο για εθνικό μειοδότη κι αντίστροφα. Το Νταβός έχει ήδη σημάνει την έναρξη των διαξιφισμών αυτού του είδους. Αλλά εμείς δεν ανησυχούμε. Ξέρουμε πως είναι λόγια αυτά και θεατρικά. Τα συμφέροντά μας, τα κέρδη μας, οι καταθέσεις στις τράπεζες δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο. Δεν θα ξαναχρειαστεί να στριμωχτούμε στις ατελείωτες ουρές των Super Markets. Από εδώ και πέρα θα ψωνίζουμε με άνεση τα καταναλωτικά μας αγαθά. Ο πρωθυπουργός ήταν κατηγορηματικός: «Προπάντων αποφυγή πολέμου. Ο διάλογος με την Τουρκία εγκαινιάσθηκε». Είμαστε βέβαιοι πια πως οι λεονταρισμοί του ενός και οι παλληκαριές του άλλου, είναι θέατρο, απαραίτητο «αλατοπίπερο» στη χύτρα της πολιτικής μας ζωής.

Έτσι θα πάμε στις κάλπες με ήσυχη συνείδηση: Δεν μας απειλεί κανείς! Τα στρατευμένα παιδιά μας δεν κινδυνεύουν στα σύνορα. Ίσως δεν είναι μακρυά ο καιρός που δεν θα χρειάζεται να στέλνουμε πλέον τα παιδιά μας στο στρατό. Τα καθυστερεί τόσο από την επαγγελματική τους σταδιοδρομία... Όποια κι αν είναι η κυβέρνηση που θα εκλέξουμε, σίγουρο, πως θα είναι εικόνα κι ομοίωσή μας. Το μοναδικό της μέλημα; Περισσότερη δημοκρατία, ειρήνη και καλοπέραση. Θα είναι δηλαδή στα μέτρα μας. Έτσι, οι νέοι διαχειριστές της εξουσίας θα εισέλθουν αγκαλιασμένοι με τους κομματικούς τους αντιπάλους, τους μέχρι προ ολίγου «εθνικούς μειοδότες» στο κοινοβούλιο, όπου θα ζήσουν καλά κι εμείς χειρότερα.

Υπάρχουν βέβαια και μερικές ενοχλητικές λέξεις: Κύπρος, Αγνοούμενοι, Αιγαίο, Ελληνική Μειονότητα, Εθνικά Ιδανικά. Πολύ-πολύ ξεθωριασμένες για να ταράξουν την εφησυχασμένη μας συνείδηση. Πολύ μακριά από την τρυφηλή αστική μας μακαριότητα. Τί μας νοιάζουν όλα αυτά, εμάς, τους αξιότιμους φορολογούμενους πολίτες τούτης της χώρας, αφού τώρα ένα είναι βέβαιο: «όχι πόλεμος, με κάθε τρόπο!».

Πανηγυρίστε Ελλαδικοί!

Αυτό το κείμενο θα μπορούσε να είναι ένα ευθυμογράφημα αν δεν αντικατόπτριζε με τραγικήν ενάργεια την σημερινή Ελληνική πραγματικότητα, κοινωνική και πολιτική.

Ένας ηγέτης, ο πρωθυπουργός, δεν διστάζει να ξεπουλήσει αναίσχυντα τα απαράγραπτα εθνικά μας δί-

καια δεκαετιών, συρόμενος στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων από τον εισβολέα και κατακτητή της μισής Κύπρου και διεκδικητή του μισού Αιγαίου, αναζητώντας μια συμφωνία-πυροτέχνημα, που θα «εκτονώσει» την κρίση, χάριν της μικροκομματικής προεκλογικής σκοπιμότητος.

Ένας ηγέτης, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κατηγορεί ως «εθνικό μειοδότη» τον πρωθυπουργό, επειδή, συρόμενος σ' ένα διάλογο, που η αντιπολίτευση επί χρόνια υποστήριζε θερμά, απεμπολεί εκείνα τα εθνικά δίκαια, που αυτή η ίδια αξιωματική αντιπολίτευση επί επτά χρόνια είχε εγκαταλείψει και καταπροδώσει ως κυβέρνηση!

Ένας λαός, έρμαιο του δημοκρατικού καιροσκοπισμού και της καταναλωτικής ασυδοσίας, που του έχουν αμβλύνει το εθνικό φρόνημα, αδιαφορεί για τις συλλογικά βιωμένες αξίες και το ιστορικό πεπρωμένο της πατρίδας και είναι ριζικά αποπροσανατολισμένος από το Εθνικό Ιδανικό, χάριν του ιδιοτελούς αστικού βίου, του ατομικού συμφέροντος, του ωφελιμισμού και του υλικού πλουτισμού.

Ο εκφυλισμός, η ευτέλεια, η χυδαιότητα, η τρυφηλή αποχαύνωση και η παρακμή της σύγχρονης δημοκρατικής Ελληνικής κοινωνίας σ' όλο τους το μεγαλείο! Της σύγχρονης Ελληνικής κοινωνίας, που απέχει συνειδητά από οποιαδήποτε εθνική δράση και ιστορική προοπτική, που αποτελεί απλό άθροισμα ιδιοτελών ατόμων-καταναλωτών και που είναι διατεθειμένη να χαρίσει την εύνοιά της και την ψήφο της σ' όποιον την βεβαιώσει πειστικότερα πως δεν θα διαταράξει τον εφησυχασμό και την εμπορική της ειρήνη!

Στην απέναντι όχθη, ο Τούρκος πρωθυπουργός, προσέρχεται στο διάλογο με τον αέρα του κατακτητή και του νικητή, αφού κατόρθωσε να σύρει σε διαπραγματεύσεις την Ελλάδα, που μέχρι σήμερα αρνείτο τις ιδιαίτερες συνομιλίες εκτός διεθνών οργανισμών. Η χείρα «φιλίας» που προσφέρει είναι τακτική αναδίπλωση. Οι Εθνικές διεκδικήσεις της Τουρκίας εναντίον της Ελλάδος παραμένουν γι' αυτόν άθικτες. Απλά τις μεταθέτει σε ευθετώτερο χρόνο, χαμηλώνοντας τον τόνο των απαιτήσεών του, χάριν ενός αμεσώτερου οφέλους: της ανοχής της Ελλάδος στο αίτημα συνδέσεως της Τουρκίας με την Ε.Ο.Κ.

Το νόημα της ανακωχής που συμφωνήθηκε λοιπόν στο Νταβός είναι σαφές. Η Τουρκία «παγώνει» προσωρινά το μέγα θέμα των διεκδικήσεών της εναντίον της Ελλάδας με αντάλλαγμα την Ελληνική ανοχή στο αίτημα συνδέσεως της με την Ε.Ο.Κ. Ο Έλληνας πρωθυπουργός παρέχει την ανοχή του στο αίτημα αυτό, με αντάλλαγμα το δικαίωμα να θριαμβολογήσει θεατρικά, για δήθεν εκτόνωση της κρίσεως, απομάκρυνση της απειλής του πολέμου και ελληνο-τουρκική προσέγγιση. Ώστε, καλλιεργώντας επιδέξια το κλίμα εφησυχασμού στην ελληνική κοινή γνώμη, να εξυπηρετήσει καλύτερα τη μικροκομματική του προεκλογική σκοπιμότητα, θυσιάζοντας στον βωμό της, σαν γνήσιος δημοκράτης, τα εθνικά συμφέροντα.

Ποια είναι όμως τα ζωτικά εθνικά συμφέροντα της Ελλάδος απέναντι στην απειλή της Τουρκίας; Για να απαντήσουμε σ' αυτό το θεμελιώδες ερώτημα, πρέπει να ρίψουμε στην ελληνο-τουρκική αντιπαράθεση ένα ιστορικό βλέμμα, να θέσουμε τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις υπό τις διόπτρες της ιστορικής προοπτικής. Να επιστρατεύσουμε δηλαδή την καθαρή ιστορική μας συνείδηση, εκείνη για την οποία αδιαφορεί η Ελληνική κοινή γνώμη, βουλιαγμένη μέσα στην τρυφηλή παρακμή και τον καταναλωτισμό του ιδιοτελούς αστικού βίου. Εκείνη, που επίμονα αγνοούν οι δημοκρατικές κυβερνήσεις μας, αφού είναι ισχνές πολιτικές αντανακλάσεις της εκφυλισμένης ελληνικής κοινωνίας των ημερών μας.

Οι Έλληνες αποκομμένοι από την ιστορική τους συνείδηση, αδυνατούν να κατανοήσουν την ουσία της Τουρκικής Πολιτικής από την εποχή της Μικρασιατικής εκστρατείας μέχρι σήμερα. Η ουσία αυτής της πολιτικής, είναι η προσπάθεια ενός λαού για επιβίωση και ισχύ και διέπεται από τη σκληρή λογική η οποία χαρακτηρίζει τους λαούς που θέλουν να ζήσουν μία ιστορική ζωή.

Ουσία της Τουρκικής πολιτικής είναι ο **επεκτατισμός**, εις βάρος της Ελλάδος. Έτσι οι πολιτικές επιλογές της Τουρκίας την κάθε ιστορική στιγμή, υπαγορεύονται απο αυτόν τον μακροπρόθεσμο στόχο.

Απέναντι στην επεκτατική πολιτική της Τουρκίας, η Ελλάδα αντιπαρατάσσει συστηματικά μία πολιτική **ενδοτισμού** που οδηγεί την ελληνική κοινωνία στον εφησυχασμό και τον ειρηνισμό, την απώλεια της εθνικής συνειδήσεως και την αδρανοποίηση του εθνικού αισθήματος. Φθίνοντας και στερεύοντας το εθνικό αίσθημα, οδηγεί στην χαλάρωση των εθνικών δεσμών, στην έξαρση του ατομισμού, του ιδιοτελούς πλουτισμού και της κερδοσκοπίας, «αρετών» που κυριαρχούν στην κοινωνία μας σήμερα.

Τα αποτελέσματα αυτής της ελληνο-τουρκικής διαπάλης, που χαρακτηρίζεται από την Τουρκική επιθετικότητα και την Ελληνική υποχωρητικότητα, είναι σήμερα, μετά 60 χρόνια, άμεσα ορατά. Χαμένες πατρίδες στην Μ. Ασία, αφελληνισμός της Πόλης, της Ίμβρου και της Τενέδου, ακμάζουσα Τουρκική μειονότητα στην Θράκη, κατοχή της μισής Κύπρου, επιτακτικές διεκδικήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο.

Σ' αυτή την βαθμιαία συρρίκνωση του Ελληνισμού οδήγησε η καλλιέργεια ενδοτικής συνειδήσεως και η ασκηθείσα πολιτική πρακτική του εφικτού αντί της ορθής πολιτικής του δέοντος.

Οι κυριότερες πράξεις αυτής της πολιτικής του ενδο-

τισμού που συνέβαλαν αποφασιστικά στην απεμπόληση των εθνικών μας δικαίων και τον θρίαμβο του Τουρκικού επεκτατισμού και συνιστούν συνεπώς αυτόχρημα εθνική μειοδοσία είναι οι εξής:

Η καλλιέργεια κυπριακής συνειδήσεως και ο αφελληνισμός της Κύπρου, που διαπράχθηκε από τον Μακάριο, τον μεγαλύτερο προδότη του νεώτερου ελληνισμού με την βοήθεια των Κυπρίων μπολσεβίκων, την περίοδο 59-75. Ο Μακάριος καταπρόδωσε τον ενωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ και οδήγησε το κυπριακό στην αντεθνική και ταυτόχρονα μη βιώσιμη «λύση» της ανεξαρτησίας.

Η υπογραφή των επαράτων συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου από τον «Εθνάρχη» Καραμανλή, το πολιτικό του υποχείριο, τον Αβέρωφ, και φυσικά τον Μακάριο, που εγκατέστησαν την Τουρκία ως εγγυήτρια δύναμη στην Κύπρο και απομάκρυναν την προοπτική της αυτοδιαθέσεως. Ο τορπιλισμός του σχεδίου 'Ατσεσον το 64 από τον Μακάριο και τον σημερινό πρωθυπουργό, που προέβλεπε ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Η απόσυρση της Ελληνικής Μεραρχίας το 1967 κατ' απαίτηση του Μακαρίου. Η προδοσία του 1974 που έδωσε πρόσχημα στην Τουρκική εισβολή και ιδιαίτερα στον Αττίλα ΙΙ, που ενθαρρύνθηκε από τις δηλώσεις Μαύρου-Μακαρίου στο Λονδίνο που καλούσαν την Τουρκία να επέμβει εναντίον της Κυπριακής πραξικοπηματικής κυβέρνησης ως εγγυήτρια δύναμη!

Οι πρόσφατες συνομιλίες του Νταβός, που επισφραγίζουν την Τουρκική επεκτατική πολιτική με την πρακτική αποδοχή των τετελεσμένων της κατοχής της μισής Κύπρου από τα Τουρκικά στρατεύματα, χάριν των προεκλογικών σκοπιμοτήτων του Πρωθυπουργού.

Τέλος, η όλη πολιτεία των Ελλαδιτών και Κυπρίων μπολσεβίκων που αποπροσανατολίζουν τον λαό με τους κοασμούς τους περί αμερικανικού ιμπεριαλισμού καθώς αγνοούν, ένεκα του προδοτικού τους διεθνισμού, την πραγματική απειλή που συνιστά αυτή καθ' εαυτή η Τουρκική επεκτατική πολιτική. Η Τουρκία ουδέποτε υπήρξε όργανο ξένων δυνάμεων χωρίς να υπολογίζει καλώς τα συμφέροντά της. Η πολιτική της καθορίζεται πρωτίστως από την γεωστρατηγική της θέση ένεκα της οποίας είναι αποκλεισμένη οικονομικά και γι' αυτό, μονίμως, αναζητά διέξοδο προς την Ευρώπη, όπως πράττει και σήμερα με τις ερωτοτροπίες της προς την Ε.Ο.Κ.

Δεδομένων των ιστορικών συνθηκών που μόλις περιγράψαμε, η προσφυγή στον διάλογο και η διεθνοποίηση των διαφορών μας με την Τουρκία, δια της προσφυγής στα διαιτητικά δικαστήρα των οργανισμών δεν υπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα της Ελλάδας αλλά συνιστά πράξη ηττοπάθειας και αδυναμίας, πολύ περισσότερο καθ' όσον η Τουρκική πολιτική διέπεται από ένα αίσθημα υπεροχής έναντι της Ελλάδας, αίσθημα που χαρίζει ο αέρας του νικητή και κατακτητή.

Η Ελληνική και Κυπριακή Κυβέρνηση γνωρίζουν πολύ καλά πως ό,τι κερδήθηκε από την Τουρκία με αίμα στο πεδίο των μαχών, δεν πρόκειται ποτέ να παραχωρηθεί στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων, όσες διεθνείς πιέσεις κι αν ασκηθούν. Η μόνη γλώσσα που αντιλαμβάνεται η Τουρκία σήμερα, είναι η γλώσσα της ισχύος και της Εθνικής Δράσεως. 'Οταν ο ληστής είναι μέσα στο σπίτι σου, δεν κάθεσαι στο σαλόνι να κάνεις διάλογο μαζί του, γιατί τότε είναι βέβαιο πως θα σου αρπάξει ό,τι περίσσεψε. Απλά βρίσκεις το κουράγιο να τον πιάσεις από το αφτί και να τον πετάξεις έξω.

Η θριαμβολογία λοιπόν υπό αυτές τις συνθήκες, περί εκτονώσεως της κρίσεως και η ηττοπαθής διακήρυξη περί «αποφυγής του πολέμου με κάθε τρόπο» συνιστά πράξη εθνικής μειοδοσίας.

Η Ελληνική και η Κυπριακή ηγεσία, συγκαλύπτουν επί 14 χρόνια τώρα τις ευθύνες, την αδιαφορία και την αδυναμία τους για την αντίληψη οποιασδήποτε εθνικής δρά-

σεως, με την παραπομπή του Κυπριακού στις διεθνείς υποεπιτροπές, τα διαβούλια, τα συμβούλια, και τις διασκέψεις, ενόσω γνωρίζουν πολύ καλά πως είναι αδύνατο μέσα από αυτές τις διαδικασίες να προκύψει οποιαδήποτε θετική εξέλιξη. Επιπλέον, αποκοιμίζουν τον Ελληνικό και τον Κυπριακό Λαό με την καλλιέργεια ηττοπάθειας και ενδοτισμού, αποκρύπτοντας τις πραγματικές προθέσεις του Τουρκικού επεκτατισμού. Θεωρώντας την πιθανότητα εμπλοκής σε πόλεμο σαν καταστρεπτικότερη προοπτική από την εθνική συρρίκνωση, αφήνουν χρόνια τώρα την πρωτοβουλία των κινήσεων στην Τουρκία. Κι αντί να αφυπνίσουν και να θωρακίσουν τον Ελληνισμό ώστε να ευρίσκεται σε συνεχή εγρήγορση προς ανάληψη εθνικής δράσεως μόλις οι συνθήκες το επιτρέψουν, καταφεύγουν στους διεθνείς οργανισμούς από τους οποίους εκλιπαρούν την κατοχύρωση των εθνικών μας δικαίων.

Το αληθινό εθνικό συμφέρον της Ελλάδος όμως, άλλα απαιτεί.

Απαιτεί εθνική εγρήγορση και έξαρση.

Απαιτεί ψυχική και υλική προετοιμασία του Ελληνικού Λαού, ώστε να αναλάβει εθνική δράση μόλις οι περιστάσεις το επιτρέψουν.

Απαιτεί φραγμό στον εφησυχασμό, τον ειρηνισμό και τον ωφελισμό, που αποσυνθέτουν και μαραζώνουν τον εθνικό κορμό.

Απαιτεί πρωτίστως ανάσχεση του εθνοκτόνου μικροκομματικού φανατισμού της δημοκρατίας που εμποδίζει την εθνική ομοψυχία.

Ο Πόλεμος με την Τουρκία είναι μια αναπόφευκτη ιστορική προοπτική που έρχεται. Η ηττοπάθεια, ο εφησυχασμός και ο στρουθοκαμηλισμός ισοδυναμούν με εθνική αυτοκτονία.

Ωσαύτως με πολιτική αυτοκτονία ισοδυναμεί η έλλειψη διαφωτίσεως της Ευρώπης επί των πραγματικών προθέσεων της Τουρκίας και η ανοχή εκ μέρους της Ελλάδος της οποιαδήποτε συνδέσεως της Τουρκίας με την Ε.Ο.Κ., διότι τότε, θα εξασθενήσουν δραματικά τα ερείσματα της εξωτερικής μας πολιτικής, δεδομένης και της φιλοτουρκικής διαθέσεως πολλών ευρωπαϊκών χωρών.

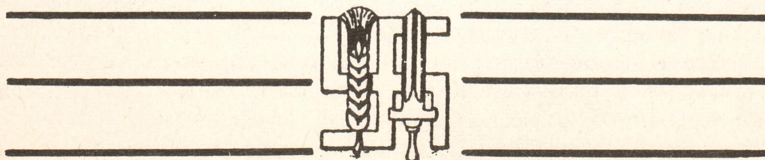
Η Ελλάδα πρέπει να εμποδίσει τη σύνδεση της Τουρκίας με την Ε.Ο.Κ. με κάθε τρόπο. Η δε σκέψη πως η κοινότητα, εισερχόμενης της Τουρκίας, θα εμποδίσει αποφασιστικά την σύρραξη μεταξύ δύο μελών της, αποτελεί την αισχρότερη εκδήλωση της ηττοπαθούς ενδοτικής πολιτικής που μπορεί να ασκήσει μια ελληνική κυβέρνηση.

Μεγάλος ηγέτης ενός λαού, δεν είναι ο θλιβερός ψηφοσυλλέκτης της δημοκρατίας, που κολακεύει τις ταπεινές και ιδιοτελείς ορέξεις των μαζάνθρώπων για να εξασφαλίσει τη αναρρίχηση του στο θώκο της εξουσίας. Μεγάλος ηγέτης είναι εκείνος που θα εμπνεύσει με το παράδειγμά του ένα λαό, θα του εμφυσήσει ένα όραμα και μια αποστολή και θα τον σπρώξει κατά την ιστορική δράση, στον δρόμο των εθνικών του πεπρωμένων. Και ένα τέτοιο ηγέτη χρειάζεται σήμερα ο παρηκμασμένος Ελληνισμός. Ηγέτη που θα αντιληφθεί την ιστορική πρόκληση που συνιστά η τραγική απάτη της Ελληνο-Τουρκικής προσέγγισης και θα οδηγήσει τον Ελληνισμό στη Εθνική του Αναγέννηση, στον αγώνα για την απελευθέρωση της Κύπρου κι ακόμη πιο πέρα, στην απελευθέρωση των αλύτρωτων πατρίδων της αγαπημένης Ιωνικής Γης. Και δεν είμαστε εμείς που θα διστάσουμε να ακολουθήσουμε αυτόν τον ηγέτη από φόβο μήπως αποκληθούμε «ιμπεριαλιστές». Γιατί ο επεκτατισμός είναι υγιής εκδήλωση του ζωτικού εθνικού αισθήματος ενός λαού, που διψά για ιστορική επιβίωση. Κι ακόμη θα τον ακολουθήσουμε, γιατί εμείς δεν αναγνωρίζουμε στους Τούρκους την κυριότητα της Ιωνικής Γης. Κυριαρχικό δικαίωμα σε μία πατρίδα έχει εκείνος ο λαός, που μπορεί να προσκομίσει ενώπιον της ιστορίας απαράγραπτους τίτλους κυριότητας, όπως είναι τα μνημεία πολιτισμού του. Όσο λοιπόν η γενέθλια γη των Ιώνων φιλοσόφων κρατεί στα σπλάχνα της τους διάσπαρτους κίονες των ναών μας και τα μέλη των αγαλμάτων των θεών μας, η γη αυτή θα είναι μια αγαπημένη Ελληνική Πατρίδα.

Έτσι, μέσα στη αθλιότητα των παρηκμασμένων καιρών, μόνοι εμείς οι Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές, υψώνουμε περήφανα την έπαρσή μας και με στραμμένο το φωτεινό κι ακτινοβόλο βλέμμα μας προς την Ανατολή, ακονίζοντας τα ξίφη μας, βροντοφωνάζουμε:

ΕΛΛΗΝΑ ΑΦΥΠΝΙΣΟΥ!

ΙΩΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ΦΕΡΡΑΡΑ 1968

Η «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» είναι ο μοναδικός πολιτικός και ιδεολογικός σχηματισμός με Εθνικοσοσιαλιστικό χαρακτήρα στην μεταπολεμική ιστορία της χώρας μας. Πριν όμως την «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», που άρχισε την δράση της στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '80 υπήρξαν αρκετοί και επιφανείς αγωνιστές, που έδωσαν τη μάχη της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας. Από αυτούς πολλοί ήσαν εκείνοι, που αγωνίσθηκαν για τους σκοπούς μας, όντας φοιτητές στα πανεπιστήμια της γειτονικής Ιταλίας. Λόγω ηλικίας αφ' ενός και ελλειπούς πληροφορήσεως αφ' ετέρου είναι λογικό να αγνοούμε τόσο εμείς, όσο και οι αναγνώστες μας γεγονότα, πρόσωπα και πράγματα γύρω από την δράση ατόμων και ομάδων στα περασμένα, στα σχετικά πρόσφατα περασμένα χρόνια. Μια επίσκεψη, η επίσκεψη του Συναγωνιστού Ν.Α., που ζει σήμερα στην Ευρώπη, μας έδωσε την ευκαιρία και την τιμή να γίνουμε γνώστες του αγώνα των Ελλήνων Εθνικοσοσιαλιστών, που ήσαν φοιτητές στο Πανεπιστήμιο της Ιταλικής πόλεως Φερράρα. Πριν όμως από την παράθεση του κειμένου, που θα ακολουθήσει και που συγγραφεύς του είναι ο κος Στέλιος Αθανασιάδης, θα πρέπει για να γίνουν ορισμένα πράγματα αντιληπτά να πούμε δύο λόγια για την εν γένει κατάσταση και το πολιτικό κλίμα, που υπήρχε τότε σχετικά με τους Έλληνες φοιτητές στην Ιταλία. Στα χρόνια 1967-1974, στα χρόνια δηλαδή της δικτατορίας, δικτατορίας ναι δυστυχώς και όχι επαναστάσεως, στα χρόνια λοιπόν 1967-1974 οι Έλληνες αντικομμουνιστές φοιτητές της Ιταλίας ήσαν οργανωμένοι στον Εθνικό Σύνδεσμο Ελλήνων Σπουδαστών Ιταλίας, γνωστό με τα αρχικά ΕΣΕΣΙ. Ο σύνδεσμος αυτός είχε την καθοδήγηση της Ελληνικής πρεσβείας της Ρώμης σύμφωνα με τις οδηγίες της στρατιωτικής κυβερνήσεως. Στον ΕΣΕΣΙ ανήκαν διαφορετικών ειδών και κατηγοριών άνθρωποι. Εθνικόφρονες της παλαιάς ΕΡΕ, αντικομμουνιστές, καιροσκόποι, επαγγελματίες ρουφιάνοι, εθνικιστές, φασίστες και ανάμεσα σε όλους αυτούς και Εθνικοσοσιαλιστές. Ένα σημαντικό ποσοστό των μελών του ΕΣΕΣΙ εκείνης της εποχής εδήλωναν ότι ήταν φασίστες. Πόσο όμως περιστασιακή ήταν αυτή η δήλωσή τους φάνηκε από την μετέπειτα πολιτική τους συμπεριφορά. Η συντριπτική πλειοψηφία των τότε μελών του ΕΣΕΣΙ ανήκουν σήμερα στην Νέα Δημοκρατία και ένα ελάχιστο ποσοστό από αυτούς στην «εθνικοπατριωτική» ΕΠΕΝ. Στο σημείο αυτό θα σημειώσουμε ένα περίεργο φαινόμενο πολιτικού μαζοχισμού. Άνθρωποι, που κυνηγήθηκαν από την 21η Απριλίου σαν φοιτητές τότε στην Ιταλία, επειδή ήταν φασίστες σήμερα ανήκουν στην ΕΠΕΝ. Πώς είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό; τρεις πιθανές ερμηνείες υπάρχουν και καμμιά άλλη: ή μετανόησαν που ήσαν φασίστες ή δεν υπήρξαν φασίστες ή είναι μαζοχιστές.

Ας έλθουμε όμως στο θέμα μας. Ο ΕΣΕΣΙ ήταν οργανωμένος σε πανιταλική κλίμακα και σε κάθε Πανεπιστήμιο όπου υπήρχαν Έλληνες φοιτητές υπήρχε και τοπικός σύνδεσμος με την επιτροπή του. Έτσι και στην πόλη της Φερράρα υπήρχε ο τοπικός Σύνδεσμος, όπου όμως στον σύνδεσμο αυτό υπήρχε μία σημαντική για μας ιδιομορφία. Τα στελέχη του ΕΣΕΣΙ Φερράρας ήσαν τότε σαν φοιτητές, και παραμένουν και σήμερα σαν επιστήμονες ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ. Δίπλα στον ΕΣΕΣΙ Φερράρας, Εθνικοσοσιαλιστές επίσης είναι με μία τάση Περονική και οι Αγωνιστές του ΕΣΕΣΙ του ROVICO, μικρής πόλεως κοντά στην PADOVA. Ίσως με αυτή μας την αναφορά αδικούμε κάποιους Συναγωνιστές, αλλα αυτό οφείλεται σε έλλειψη πληροφοριών και μόνο, πληροφοριών που ευχαρίστως θα γίνουν δεκτές στις σελίδες μας.

Το κείμενο που θα ακολουθήσει περιγράφει τα γεγονότα του Φεβρουαρίου του 1968 στο Πανεπιστήμιο της Φερράρα, γεγονότα στα οποία οι Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές έδειξαν ηρωϊσμό και θάρρος, όπως αρμόζει σε Έλληνες και Εθνικοσοσιαλιστές. Θα παραθέσουμε όμως κατ' αρχάς αυτούσιο το μικρό εισαγωγικό κείμενο, που έφερε στα γραφεία μας ο Συναγωνιστής Ν.Α..

«Συμπληρώνονται 20 χρόνια από τον Φεβρουάριο του 1968 όταν ο Εθνικοσοσιαλιστής πρόεδρος του ΕΣΕΣΙ Φερράρας Γιώργος Βεντούρης οδηγούσε το Εθνικοσοσιαλιστικό φοιτητικό κίνημα της πόλης αυτής στην πρώτη θέση σαν επικεφαλής του κοινού φοιτητικού συνδυασμού FUAN-ΕΣΕΣΙ.

Ήταν η πρώτη φορά μετά την λήξη του μοιραίου πολέμου που ένας καθαρόαιμος Εθνικοσοσιαλιστής κατάφερνε με τους 2.350 ψήφους να συμπαρασύρει και να συσπειρώσει κάτω από τα μελανοπόρφυρα λάβαρα των FUAN και ΕΣΕΣΙ όλο το εθνικοεπαναστατικό φοιτητικό στοιχείο.

Τιμή λοιπόν και δόξα στον Γιώργο Βεντούρη και στους Εθνικοσοσιαλιστές συνεργάτες του».

Ο λόγος όμως τώρα στον αντιπρόεδρο του ΕΣΕΣΙ Φερράρας κον Στέλιο Αθανασιάδη. Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί μέρος γενικώτερης αναφοράς του γράφοντος στα γεγονότα της Ιταλίας εκείνη την εποχή.

«Οι λόγοι που ο ΕΣΕΣΙ Φερράρας θα συναντήσει την λυσσασμένη αντίδραση του διπλωματικού σώματος και ορισμένων μελών των στρατιωτικών αποστολών στην Ιταλία είναι δύο κυρίως. Ο πρώτος ανάγεται στο θέμα κοινωνικής προέλευσης. Τόσο εγώ, όσο ο προέδρος Βεντούρης, όπως και οι Ν.Α. και Σ.Κ. δηλαδή 4 από τα 6 μέλη του προεδρείου προερχόμαστε κατά σύμπτωση από τις πιο λαϊκές και υποβαθμισμένες συνοικίες του Πειραιά, (Ταμπούρια, Μανιάτικα, Δραπετσώνα). Τα μεγάλα λοιπόν τζάκια του διπλωματικού σώματος που ξεσκόνιζαν τα πληροφοριακά μας δελτία ποτέ δεν μπόρεσαν να ανεχθούν αυτήν την λαϊκή μας προέλευση.

Ο δεύτερος αφορά τις ιδεολογικές επιλογές. Τόσο ο προέδρος, όπως και όλα τα άλλα μέλη του προεδρείου ποτέ δεν απέκρυψαν τις Εθνικοσοσιαλιστικές τους θέσεις. Αυτό φυσικά δυσαρεστούσε πάρα πολλούς αλλά εμάς ουδόλως μας ενδιέφερε. Αγωνιστής μεγάλος ο πρόεδρος (μαθητής γυμνασίου ακόμη ήταν όταν συμμετείχε στη επίθεση εναντίον του κοινοβουλίου τον Ιούλιο του 1964), με άριστη ιδεολογική κατάρτιση, και με τέλεια γνώση της Ιταλικής σε βαθμό που ενθουσίαζε και το Ιταλικό ακροατήριο, είχε καταφέρει να έχει άριστες διασυνδέσεις και σε κύκλους της πόλης που δεν ανήκαν πολιτικά στον δικό μας χώρο. Έτσι πολλά άρθρα εγκωμιαστικά για το καθεστώς των Απριλιανών είχαν δημοσιευτεί στις καθημερινές εφημερίδες RESTO DEL CARLINO, και GAZZETTA DI FERRARA που ανήκαν στον χώρο της Χριστιανοδημοκρατίας.

Τότε γινόταν ένας φοβερός αγώνας από το αριστερό μέτωπο για να ανακοπεί το ρεύμα των Ιταλών τουριστών προς την Ελλάδα και οι Έλληνες εθνικιστές παρ' όλες τις αντιθέσεις τους με το καθεστώς της 21ης αυτό δεν μπορούσαν να το επιτρέψουν.

Από τις στήλες όμως του εβδομαδιαίου περιοδικού ASSALTO (ΕΦΟΔΟΣ) που ανήκε στον εθνικιστικό χώρο ο Βεντούρης, είχε κατηγορήσει πολλές φορές το καθεστώς για την συναλλαγή του με την άρχουσα τάξη και την ολιγαρχία του πλούτου.

Μάταια περιμένουμε, έγραφε, την κοινωνική επανάσταση που θα αγκαλιάσει όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων. Μάταια περιμένουμε τα ιδεολογικά στίγματα του καθεστώτος. Δεν είναι δυνατόν να γίνει αγώνας στον κομμουνιστικοκρατούμενο Ιταλικό βορρά όταν τις πρεσβείες και τα προξενεία επανδρώνουν καιροσκοπικά και διεθνιστικά στοιχεία που θαυμάζουν τον κοινοβουλευτισμό και τους... Κέννεντυ (τότε ήταν πολύ της μόδας οι τελευταίοι). Δεν μπορούμε να διεξάγουμε αγώνα όταν οι πρόξενοι μας καλούν και μας απειλούν να μας πάρουν τα διαβατήρια επειδή συνεργαζόμαστε με τους φυσικούς συμμάχους μας, τους Ιταλούς Εθνικιστές τους MSI.

Είναι πρόκληση τα μέλη της στρατιωτικής αποστολής, ευτυχώς όχι όλα, να θαυμάζουν και να έχουν ως πρότυπο τη σιωνιστική κλίκα του Νταγιάν, τους ηθικούς αυτουργούς της γενοκτονίας εν ψυχρώ μυριάδων αράβων, τους πρώτους διδάξαντες την τρομοκρατία.

Είναι απίστευτο η Ελληνική στρατιωτική αποστολή να καλεί επισήμως στην VERONA για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου μέλη του Ισραηλιτικού διπλωματικού σώματος, και να έχει την απαίτηση να παρευρίσκονται και Έλληνες εθνικιστές.

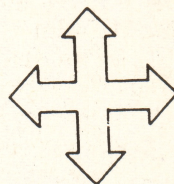
Όχι δεν μπορούμε αγαπητοί κύριοι να παρεβρεθούμε σε κοινή εκδήλωση με τους τρομοκράτες της IRGUN, της STERN, και της HAGANA. Με τους εξολοθρευτές της Ευρωπαϊκής Φυλής, με τους δημιουργούς του νομικού κατασκευάσματος της δίκης της Νυρεμβέργης που είχε σαν αποτέλεσμα την δολοφονία των ηγετών της νέας Γερμανίας.

Είναι θράσος να μας προσκαλείτε μαζί με τους νεκροθράφτες του Ευρωπαϊκού πνεύματος, ο ΕΣΕΣΙ Φερράρας δεν θα παρεβρεθεί αλλά δεν θα περιοριστεί μόνο σ' αυτό, θα σας καταγγείλει σε όλο τον Ευρωπαϊκό εθνικιστικό χώρο για αυτή σας την ενέργεια.

Φυσικά αφού οι Έλληνες εθνικιστές της Φερράρας απέχουν, όπως φυσικά και οι Ιταλοί που σε παρόμοια θέματα είναι αρωγοί πάντοτε των Ελλήνων, γιορτή δεν γίνεται.

Προς μεγάλη φυσικά χαρά των εθνικιστών φοιτητών της Φερράρα που δεν έβλεπαν ποτέ με καλό μάτι παρόμοιες εκδηλώσεις.

Με άρθρο του τον Απρίλιο του 1971 στην μηνιαία εφημερίδα του FUAN, AVAGUARDIA STUDENTESCA (Φοιτητική εμπροσθοφυλακή) ο Βεντούρης μεταξύ άλλων θα γράψει:

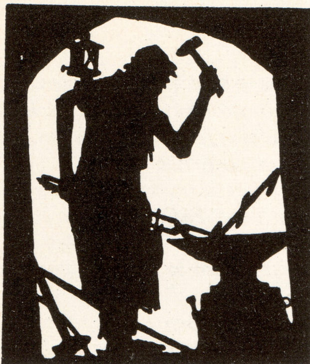

«Πολύ χαρήκαμε για την ματαίωση της γιορτής. Η μέρα αυτή είναι μέρα περισυλλογής για όλους τους Έλληνες και δεν προσφέρεται για φαγοπότια και επιδείξεις χορευτικών ικανοτήτων. Οι εθνικιστές της Φερράρας έχουν αυτό το μήνα 17 τραυματίες (12 Ιταλούς, 5 Έλληνες από τους οποίους οι 2 σοβαρά) από τις καθημερινές τους συγκρούσεις με το ερυθρό μέτωπο.

Δεν έχουμε λοιπόν την πολυτέλεια για τέτοιες εκδηλώσεις. Παραχωρούμε λοιπόν τη θέση μας στους καλούς μας διπλωμάτες, και στους αξιωματικούς εκείνους που έχουν παρεξηγήσει τον ρόλο τους και έχουν μεταβληθεί σε τρόφιμους των κοσμικών σαλονιών.

Εμάς η θέση μας όπως ταιριάζει σε όλους τους λαϊκούς αγωνιστές, είναι προς το παρόν το πεζοδρόμιο και εκεί θα παραμείνουμε».

Το νέο αυτό άρθρο προκαλεί σάλο στους υπερσυντηρητικούς κύκλους των διπλωματών και στους αξιωματικούς κυρίως των ανωτέρων βαθμών που εδρεύουν στην Ιταλία.

Η απ' ευθείας σύγκρουση του αγωνιστικού πυρήνα της Φερράρα, και των κύκλων που αποβλέπουν στην εξόντωσή του δεν θα αργήσει να ξεσπάσει.

Τις εξελίξεις επιταχύνουν κυρίως οι ματωμένες φοιτητικές εκλογές του Απριλίου 1971 στην Φερράρα.

Το πανίσχυρο τότε MOVIMENTO STUDENTESCO, στο οποίο σερνόταν σαν ουραγός και η πανεπιστημιακή οργάνωση του ΚΚΙ, εξουσίαζε τα πάντα. Ήταν τόση η παντοδυναμία του ώστε ακόμη και οι καθολικές οργανώσεις της Χριστιανικής Δημοκρατίας που ανήκαν σε αριστερά ρεύματα όπως η ACLI και COMUNIONE E LIBERTA συνέπλεαν μαζί του.

Στην πόλη της Φερράρα το ποσοστό του έφθανε το 46%. Μόνοι του και εδώ αμφισβητίες οι εθνικιστές του FUAN που με ένα αρκετά σοβαρό ποσοστό στον πανεπιστημιακό χώρο 21% αποτελούσαν την δεύτερη δύναμη. Το μεγάλο αυτό ποσοστό της εθνικιστικής παράταξης, που γενικά σε όλη την Ιταλία είναι τριπλάσιο στον πανεπιστημιακό χώρο εν σχέσει με τα αποτελέσματα των πολιτικών εκλογών, οφειλόταν στην Φερράρα από φοιτητές που προέρχονταν από τον Ιταλικό Νότο που ως γνωστό αποτελεί το εκλογικό προπύργιο του MSI.

Τον χρόνο εκείνο είχαμε αθρόες μεταγραφές φοιτητών από τον νότο με αποτέλεσμα να πυκνώσουν αισθητά οι τάξεις των εθνικιστών που απειλούσαν πλέον φανερά τη κυριαρχία του αριστερού φοιτητικού κινήματος.

Μία εβδομάδα πριν από τις εκλογές οι Ιταλοί εθνικιστές προτείνουν στον υπογράφοντα και στον Βεντούρη να συμμετάσχουν στους εθνικιστικούς συνδυασμούς του FUAN.

Με χαρά ο υπογράφων και ο πρόεδρος του ΕΣΕΣΙ αποδέχονται την πρόσκληση. Όμως το προξενείο της Βενετίας ειδοποιεί την πρεσβεία στην Ρώμη, που με αλλεπάλληλα τηλεφωνήματα προς τον Βεντούρη προσπαθεί να τον μεταπείσει με το αιτιολογητικό ότι ο ΕΣΕΣΙ.... εκτίθεται με το να κατεβάζει υποψήφιους στους συνδυασμούς του FUAN. Κάνουν δε και την εξής γελοία πρόταση να κατέβει λέει μόνο τους ο ΕΣΕΣΙ με την επωνυμία... Χριστιανικός συνδυασμός Ελλήνων φοιτητών (λες και μπορούσαν και μόνοι τους οι 150 Έλληνες εθνικιστές της Φερράρα να εκλέξουν συνέδρους σε σύνολο 5.000 ψηφοφόρων).

Σε οργισμένο ύφος ο Βεντούρης θα απαντήσει στον διπλωμάτη ότι εδώ δεν πρόκειται για εκλογές κατηχητικών σχολείων, ότι ολόκληρη η πόλη μοιάζει με ένα τεράστιο στρατόπεδο και ότι ενώ αυτός μιλά εκ του ασφαλούς μέσα από το γραφείο του, οι εθνικιστές διακινδυνεύουν κάθε μέρα την σωματική τους ακεραιότητα. Και η τηλεφωνική συνδιάλεξη κλείνει με την επισήμανση εκ μέρους του προέδρου του ΕΣΕΣΙ ότι δεν δέχεται διαταγές από κανένα.

Εν τω μεταξύ η κατάσταση στην πόλη παραμένει τεταμμένη. Σε φοιτητικό προσυνέδριο στην φιλοσοφική σχολή μετά από συγκρούσεις μεταξύ εθνικιστών και αριστεριστών θα πυροβοληθεί και θα χάσει το αριστερό του πόδι ο εθνικιστής Ιταλός φοιτητής από τον Τάραντα SALVATORE CARINO.

Η κατάσταση στην πόλη είναι τόσο κρίσιμη, που η διακομματική επιτροπή αποφασίζει να στείλει την ημέρα των εκλογών στο πανεπιστήμιο βουλευτές σαν παρατηρητές από όλα τα κόμματα.

Ο NAPOLITANO για το ΚΚΙ, ο EVANGELISTI για την DC, ο περίφημος PINO RAUTI για το MSI, που είχε τότε πρόσφατα αποφυλακισθεί μετά την εκλογή του σαν πρώτου βουλευτή Ρώμης στο MSI (είχε λάβει 310.000 ψήφους).

Μέσα σ' αυτή την πολεμική ατμόσφαιρα την παραμονή των εκλογών το αριστερό φοιτητικό κίνημα φοβούμενο το αποτέλεσμα προβαίνει στις τρεις το βράδυ σε βίαιη κατάληψη του Πανεπιστημιακού χώρου. 700 πάνοπλοι αριστεριστές θα εισβάλλουν ξαφνικά και παρά την απεγνωσμένη άμυνα που προβάλλει η ολιγομελής ομάδα περιφρούρησης των εθνικιστών θα γίνουν κύριοι όλων των χώρων. Οι 30 εθνικιστές αφού επί δίωρο αμύνθηκαν λυσσαλέα κατεφέρνουν να αποχωρήσουν κρατώντας στα χέρια 4 τραυματίες τους. Στα χέρια των αριστεριστών θα παραμείνει λιπόθυμος και αιμόφυρτος ο εικοσάχρονος εθνικιστής LAURO BAVA.

Τα κτήνη αυτά που μιλούσαν για δημοκρατικές διαδικασίες αφού τον συνεφέρουν θα τον κουρέψουν γουλί και αφού τον γδύσουν ολότελα με τα χέρια δεμένα στην πλάτη θα του κρεμάσουν μια ταμπέλα στο στήθος που θα γράφει SONO FASCISTA και θα τον περιφέρουν ολόγυρα φτύνοντάς τον και χτυπώντας τον.

Ώρα 6 το πρωί. Η ομάδα περιφρούρησης των εθνικιστών που απεχώρησε φέρνει την είδηση της κατάληψης στα γραφεία του MSI. Σε χρόνο ρεκόρ όλο το οργανωτικό δυναμικό των εθνικιστών λόγω και των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στις κομμουνιστοκρατούμενες αυτές περιοχές του βορρά τίθεται σε κατάσταση πολέμου.

Μέχρι της 7ης πρωϊνής άπαντα τα μέλη του Πανεπιστημιακού FUAN και του μαθητικού GIOVANE ITALIA έχουν ειδοποιηθεί και έχουν συρεύσει στην παρακείμενη πλατεία.

Μαζί τους και 120 τουλάχιστον Έλληνες εθνικιστές. Με πρόσωπα σιωπηλά και ανέκφραστα και με υποδειγματική στρατιωτική σχεδόν τάξη οι εθνικιστές αναμένουν. Υπάρ-

χουν προσδιορισμένοι εξ αρχής ρόλοι για τον καθένα.

Από τους 2.000 περίπου συγκεντρωμένους οι 1.000 τουλάχιστον αποτελούσαν τις μάχιμες δυνάμεις των εθνικιστών. Αυτών που όταν οι περιστάσεις το επέβαλαν, εκαλούντο να υπερασπισθούν τα εθνικιστικά ιδεώδη πάντοτε προ τριπλασίων ή και τετραπλασίων αντιπάλων.

25 χρόνια μετά την μοιραία λήξη του πολέμου, και υπο συνεχή διωγμό και καταδίωξη, οι νέοι και οι νέες του Πανεπιστημιακού μετώπου εθνικιστικής δράσης δεν υπέστειλαν ποτέ την σημαία του αγώνα. Εμείς που ζήσαμε μαζί τους και από κοντά τον αγώνα τους μείναμε κυριολεκτικά κατάπληκτοι και από την οργανωτική και ιδεολογική υποδομή τους, αλλά και από την τεράστια προσφορά τους. Αληθινά το MSI αλλά και όλος γενικά ο Ευρωπαϊκός νεολαϊστικός χώρος σε αυτούς οφείλει την ύπαρξή του.

Ώρα 7 το πρωί. Στην αίθουσα συσκέψεων του φοιτητικού στα γραφεία του MSI, και κάτω από ένα τεράστιο διπλό πορτραίτο των HOSE ANTONIO, και LEON DEGRELL λαμβάνεται και τυπικά η απόφαση άμεσης επανακατάληψης των Πανεπιστημιακών χώρων. Στη σύσκεψη αυτή που μετέχουν για το μεν FUAN ο τότε 23χρονος πρόεδρος του GIULIANO BORGHI σήμερα καθηγητής κοινωνιολογίας στην Τεργέστη, για το μαθητικό του MSI ο GESARE FELLOTTI σήμερα από τους καλλίτερους ειδικούς στο τομέα της πλαστικής χειρουργικής, και για τον ΕΣΕΣΙ ο Βεντούρης, καταστρώνεται και το σχέδιο της κατάληψης.

Σε τηλεφωνική επίσης επαφή που έχουν οι εθνικιστές με τον επικεφαλής της πολυπληθούς κοινότητος των αράβων φοιτητών Σύρο Αλί Μπάντρι του ζητούν την διαβεβαίωση ότι το αραβικό στοιχείο θα παραμείνει για μια άλλη φορά ουδέτερο. Εδώ θα πρέπει να τονισθεί ότι η αντισιωνιστική γραμμή του ΕΣΕΣΙ Φερράρας θα ουδετεροποιήσει στην πόλη αυτή τους άραβες, πράγμα που δεν συνέβει στις άλλες Ιταλικές πόλεις.

Ώρα 7.15. Οι εθνικιστές απευθύνονται έστω και τυπικά στις ειδικές αστυνομικές δυνάμεις που έχουν λάβει θέσεις έξω από τους Πανεπιστημιακούς χώρους ζητώντας την εκκένωση του Πανεπιστημίου και την απελευθέρωση του εθνικιστού φοιτητού. Όπως είναι φυσικό τόσο ο αρμόδιος εισαγγελέας που προΐσταται των δυνάμεων αυτών, όσο και ο επικεφαλής αστυνομικός δηλώνουν αναρμοδιότητα αφού πρόκειται για πανεπιστημιακό άσυλο.

Εν τω μεταξύ μέσα στο Πανεπιστήμιο στους αρχικούς 700 καταληψίες έχουν προστεθεί άλλοι 2.000 περίπου.

Στις 7.30 εντελώς ξαφνικά οι εθνικιστές επιτίθονται. Την αρχή κάνουν 10 άριστα εκπαιδευμένοι μοτοσυκλετιστές των εθνικιστών που πλησιάζουν με ιλλιγιώδη ταχύτητα τις πύλες εισόδου και φθάνοντας κοντά εκσφενδονίζουν καπνογόνα και μολότωφ.

Μέσα στην γενική σύγχυση που ακολουθεί μία ομάδα εθνικιστών αποτελούμενη από 60 τουλάχιστο άτομα όλοι τους από την πόλη της REGGIO CALABRIA, πόλη γνωστή για την εξέγερση των κατοίκων της την περίοδο εκείνη και τα περίφημα οδοφράγματά της, στα οποία πρωτοστάτησαν οι εθνικιστές του MSI (η πόλη θεωρείται από τα εκλογικά φρούρια του MSI με ποσοστά κυμαινόμενα από 20-36%) άριστα εκπαιδευμένοι στον ανταρτοπόλεμο των πόλεων και φορώντας κράνη και κρατώντας δύο τεράστιες κολώνες του ηλεκτρικού ρεύματος επιτίθονται για να παραβιάσουν την κεντρική είσοδο.

Την ίδια στιγμή 2 ομάδες εθνικιστών από 20 άτομα η κάθε μία αποτελούμενες από ερασιτέχνες αλπινιστές με ειδικά σχοινιά αναριχώνται στους τοίχους του Πανεπιστημιακού προαυλίου και πάνω ακριβώς από τα κεφάλια των αριστεριστών.

Ταυτόχρονα από 4 διαφορετικά σημεία επιτίθονται ισάριθμες εθνικιστικές ομάδες. Φορώντας άσπρα κράνη και μαύρα πέτσινα μπουφάν 1000 τουλάχιστον εθνικιστές επιτίθονται.

Στη δεύτερη από τις ομάδες των εθνικιστών επικεφαλής είναι ο Βεντούρης και στην τέταρτη υπαρχηγός ο υπογράφων. Συνολικά 70 Έλληνες εθνικισταί θα συμμετάσχουν στις ομάδες εφόδου.

Σε 20 λεπτά ενώ η κεντρική πύλη θα πέσει σωριασμένη από τα χτυπήματα των εθνικιστών, και θα αρχίσουν ομηρικές μάχες καθώς 1500 τουλάχιστον αριστεριστές προσπαθούν να εμποδίσουν την είσοδο 700 εθνικιστών που επιτίθονται μανιασμένα· άλλοι εθνικισταί θα ανέβουν απο σκάλες στους πανύψηλους τοίχους εκεί όπου έχουν ανέβει προηγούμενα οι αλπινιστές φοιτητές του FUAN και πηδώντας θα βρεθούν μέσα στο Πανεπιστημιακό προαύλιο και θα κατευθυνθούν προς τις αίθουσες διδασκαλίας και τους κοιτώνες που έχουν ταμπουρωθεί οι αριστεριστές.

Σε αυτό ακριβώς το σημείο θα πέσουν και οι πρώτοι πυροβολισμοί μεταξύ των επιτιθέμενων και των αμυνόμενων που θα έχουν σαν αποτέλεσμα το θάνατο ενός αριστεριστή φοιτητή και τον τραυματισμό άλλων 9 από τους οποίους οι 2 σοβαρά. Από τον εθνικιστικό χώρο θα τραυματισθεί βαριά στην λεκάνη ο εικοσιδυάχρονος MASSIMO GALLIERI και άλλοι 4 ελαφρότερα. Μεταξύ αυτών θα είναι και ο Έλληνας εθνικιστής Α.Τ. σήμερα γιατρός στο Ε.Σ.Υ. από σφαίρα στο γόνατο.

Μέσα σ' αυτό το πανδαιμόνιο και ενώ οι εθνικιστές έχουν υποχρεώσει τους αριστεριστές σε γενική σύμπτηξη και άμυνα στους κοιτώνες, θα αρχίσει η άτακτη υποχώρηση των τελευταίων πηδώντας από παράθυρα και τρέχοντας, θα καταφύγουν έξω από το Πανεπιστημιακό προαύλιο ζητώντας προστασία πίσω από τις αστυνομικές δυνάμεις.

Απόλυτοι κυρίαρχοι του χώρου οι εθνικιστές καλούν την μικτή εφορευτική επιτροπή να αναλάβει δουλειά και οι κάλπες στήνονται με εγγυητές, τι παράξενο αλήθεια, αυτούς τους οποίους κατηγορούν για στραγγαλιστές της ελευθερίας.

Οι ομάδες όμως περιφρούρησης των εθνικιστών παραμένουν για κάθε ενδεχόμενο σε πλήρη ετοιμότητα. Εν τω μεταξύ ο θάνατος ενός ατόμου και ο τραυματισμός άλλων 64 από τους οποίους οι 7 σοβαρά έχει παγώσει κυριολεκτικά όλη την πόλη που ζει σε κλίμα εμφυλίου πολέμου.

Ας αφήσουμε όμως τον δημοσιογράφο NADO FEGOTTI να εξιστορήσει από τις στήλες της έγκυρης CORRIERE DELLA SERA (τότε προσκείμενης στους Χριστιανοδημοκράτες):

«Το αίμα έρευσε χθες άφθονο στην FERRARA με αποτέλεσμα το θάνατο ενός φοιτητού και τον τραυματισμό δεκά-

δων άλλων από τους οποίους πολλοί σοβαρά.

Και πάλι το MOVIMENTO STUDENTESCO υπερτιμώντας για μία άλλη φορά τις δυνάμεις του προβαίνει σε βίαιη κατάληψη Πανεπιστημίου γνωρίζοντας ότι οπωσδήποτε θα συναντήσει την λυσσασμένη αντίδραση των νεοφασιστικών δυνάμεων που αρκετά ισχυρές και άριστα εκπαιδευμένες στο χώρο των φοιτητών δεν θα του επέτρεπαν βέβαια κάτι τέτοιο.

Είναι καιρός ο MARIO CAPANNA (ιδρυτής και αρχηγός του πανίσχυρου αριστερού φοιτητικού κινήματος) και οι συνεργάτες του να συνειδητοποιήσουν ότι οι ολοκληρωτικές και υπερεθνικιστικές δυνάμεις του MSI παρ' ότι αριθμητικά ολιγότερες αλλά πολύ περισσότερο μαχητικά εκπαιδευμένες, είναι αποφασισμένες να αντιδράσουν βίαια σε κάθε παρόμοια προσπάθεια. Εάν λοιπόν δεν θέλουν να μετατρέψουν τα Ιταλικά Πανεπιστήμια και κατ' επέκταση τις Ιταλικές πόλεις σε πεδία συγκρούσεων ας σταματήσουν το τροπάριο των καταλήψεων».

Στο ίδιο άρθρο παρακάτω θα αναφέρει περιγραφικά:

Ώρα 10,45 το πρωί, οι νεοφασίστες φοιτητές του FUAN έχουν γίνει κυρίαρχοι όλων των Πανεπιστημιακών χώρων. Τραγουδώντας τα θούρια τους προβαίνουν στο κάψιμο των λαφύρων τους που δεν είναι παρά τεράστια πορτραίτα του MARX και του LENIN και κόκκινες σημαίες με το σφυροδρέπανο με τα οποία οι αριστεριστές καταληψίες είχαν κοσμίσει τους χώρους.

Τώρα τα μελανοπόρφυρα λάβαρα με τον πέλεκυ, σύμβολο του FUAN, ανεμίζουν από τους εξώστες και μαζί τους μαύρες σημαίες με τον μαίανδρο που έχουν σαν επιγραφή το ROTERE GRECO (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ) σύμβολο των Ελλήνων νεοφασιστών του ΕΣΕΣΙ που συμμετείχαν δυναμικα στην ανακατάληψη.

Ώρα 11.15, 2000 αριστεριστές και 1500 κομμουνιστές φοιτητές υποδέχονται έξω από το Πανεπιστήμιο τον κομμουνιστή βουλευτή INGRAO και τον Leader του αριστερού φοιτητικού κινήματος, MARIO CAPANNA.

Η άφιξη των CAPANNA και INCRAO προκαλεί επεισόδια και διαπληκτισμούς μεταξύ των αριστεριστών και των κομμουνιστών φοιτητών καθώς οι μεν κατηγορούν τους δε για την αποτυχημένη κατάληψη. Ανήμποροι πλέον για οποιαδήποτε δράση και καλυπτόμενοι πίσω από τις αστυνομικές δυνάμεις προσπαθούν να εκτονωθούν ψάλοντες τον ύμνο της διεθνούς και φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα.

Τα μελανοπόρφυρα όμως λάβαρα του FUAN που κυματίζουν στον Πανεπιστημιακό χώρο και τα πρόσωπα των νεοφασιστών φοιτητών που τους ατενίζουν αγέρωχα και καγχάζοντα, αποδεικνύουν την τραγική πραγματικότητα, ότι δηλαδή για μια άλλη φορά οι λαθεμένες και εσπευσμένες επιλογές δράσης του MOVIMENTO STUDENTESCO επέτρεψαν στις ολοκληρωτικές δυνάμεις των νεοφασιστών να παρουσιασθούν σαν οι εγγυητές της τάξης και του νόμου. Και όχι μόνο αυτό αλλά κατάφεραν να οδηγήσουν μια μεγάλη μερίδα φοιτητών που ιδεολογικά δεν ανήκε ποτέ στο MSI να ψηφίσει τους φοιτητικούς συνδυασμούς της Πανεπιστημιακής του οργάνωσης.

Ώρα 12.30, μια τρομερή ιαχή ξαπλώνεται στον αέρα καθώς οι ομάδες περιφρούρησης του FUAN αντιλαμβάνονται τον PINO RAUTI ο οποίος κατευθύνεται προς το πρυτανείο. Ο Εθνικοσοσιαλιστής πρόσφατα εκλεγείς πρώτος βουλευτής για το MSI στη Ρώμη με 300.000 ψήφους προκαλεί με την εμφάνιση του ένα ξέφρενο ενθουσιασμό καθώς 2.000 φοιτητές και φοιτήτριες του FUAN τον περιτριγυρίζουν.

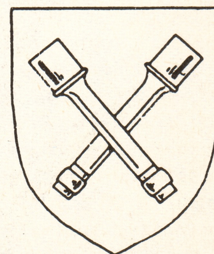
Ο RAUTI φαίνεται ενθουσιασμένος από την τροπή των πραγμάτων καθώς για πολλοστή φορά οι ομάδες των νέων που πρόσκεινται ιδεολογικά σ' αυτόν είναι οι κυρίαρχοι του Πανεπιστημιακού χώρου. Ανεβαίνει τα σκαλιά χαμογελώντας, ενώ δίπλα του ανεβαίνουν οι επικεφαλής των FUAN και ΕΣΕΣΙ, BORGHI και Βεντούρης. Την ίδια στιγμή δεκάδες μελανοπόρφυρα λάβαρα και ρούνες θα ανεμίσουν στον αέρα και δύο χιλιάδες χέρια θα υψωθούν στο φασιστικό χαιρετισμό καθώς το αιώνιο γι' αυτούς τραγούδι του Χόρστ Βέσσελ αντηχεί ολοένα.

Στη μέση της σκάλας ο RAUTI και οι συνοδοί του, θα γυρίσουν, κα απαντώντας στο φασιστικό χαιρετισμό θα τραγουδήσουν και αυτοί με το πλήθος τον ύμνο του Χορστ Βέσσελ:

«Οι συναγωνιστές που σκοτώθηκαν από το κόκκινο μέτωπο και την αντίδραση είναι παρόντες και βαδίζουν ανάμεσά μας».

Και θα τελειώσει το άρθρο του ο δημοσιογράφος της CORRIERE: Μπράβο λοιπόν στον CAPANNA και την παρέα του αφού στην τιμηθείσα με χρυσό βραβείο πόλη της Φερράρα για την αντιστασιακή της δράση ακούστηκαν για μια ακόμη φορά τα θούρια των δυνάμεων εκείνων που αντιμάχονται λυσσαλέα το σημερινό σύστημα.

Στις 9 το βράδυ ανακοινώνονται τα τελικά αποτελέσματα. Ο συνδυασμός του FUAN επωφελούμενος και της διασπάσεως μεταξύ αριστεριστών και κομμουνιστών θα κάνει το τεράστιο άλμα και θα περάσει στην πρώτη θέση λαμβάνοντας το 36% από το 21% που είχε. Το MOVIMENTO STUDENTESCO θα λάβει το 29% και ο συνδυασμός κομμουνιστών και αριστερών το 17%. Στην τελευταία θέση ένας συνασπισμός φοιτητών που εκπροσωπούσαν τα κόμματα του κέντρου με επικεφαλής την Χριστιανική Δημοκρατία. (Εδώ βλέπουμε μία τεράστια δυσαναλογία στα ποσοστά

μεταξύ των τάσεων του συνήθους εκλογικού σώματος και εκείνων του φοιτητικού. 7% του MSI σε εθνικό επίπεδο πολιτικών εκλογών, 20%-40% τα ποσοστά του σε Πανεπιστημιακό επίπεδο ανάλογα με τις πόλεις. 33% η DC στις βουλευτικές εκλογές, από 7% μέχρι 18% το ανώτερο στις φοιτητικές και αυτό σε πόλεις όπου η DC φθάνει στο από-

γειο της εκλογικής της δύναμης π.χ. το TRENTO 45% VERONA 47%).

Στην πρώτη θέση μεταξύ των εκλεγμένων στους νικητήριους συνδυασμούς του FUAN ο Βεντούρης που ψηφίζεται μαζικά από Έλληνες και Ιταλούς Εθνικιστές και στην τέταρτη ο υπογράφων.

Ας δούμε όμως πως αναφέρεται στα πρωτοσέλιδα του ο Ιταλικός τύπος με τα γεγονότα για να αντιληφθούμε καλύτερα τη επίδραση που είχαν στο να ξεσπάσει ανοικτός πλέον πόλεμος μεταξύ των μελών της διπλωματικής αποστολής των Απριλιανών που πλαισίωναν την πρεσβεία και τα προξενεία, με τον αγωνιστικό πυρήνα της Φερράρα.

RESTO DEL CARLINO, εφημερίδα που εκδίδεται στην BOLOGNA και ανήκει στον κεντροδεξιό χώρο:

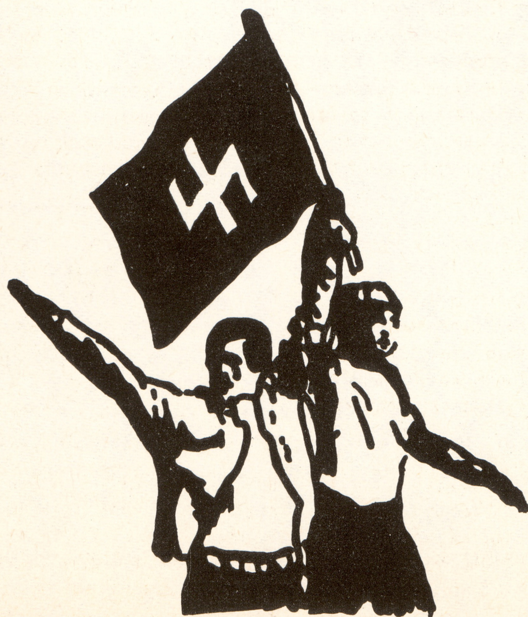
«VIOLENTI SCONTRI A FERRARA CON UN MORTO E 16 FERITI. IL FUAN BALZA NEL PRIMO POSTO. ELETTI CON IL FUAN 2 STUDENTI GRECI».

«Βίαιες συγκρούσεις στη Φερράρα με 1 νεκρό και 16 τραυματίες. ΤΟ FUAN περνά στην πρώτη θέση. Στους εκλεγμένους του FUAN και 2 έλληνες φοιτητές».

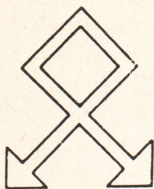
«AVANTI; όργανο του Ιταλικού σοσιαλιστικού κόμματος: L ONDA NERA TRAVOLGE L UNIVERSITA DI FERRARA. ETERNA VERGOGNA A QUELLI CHE HANNO PERMESSO ALLE FORZE REAZIONARIE DI OTTENERE IL PRIMO POSTO. FRA GLI ELETTI DE FUAN NOTI PERSONAGGI DEL ŇEOFASCISMO GRECO».

«Μαύρο κύμα ψήφων παρασύρει το Πανεπιστήμιο της Φερράρα. Αιώνια ντροπή σ' αυτούς που επέτρεψαν στις αντιδραστικές δυνάμεις να καταλάβουν την πρώτη θέση. Μεταξύ των εκλεγμένων του FUAN γνωστά πρόσωπα του Ελληνικού νεοφασισμού».

Στην συνέχεια ο κος Αθανασιάδης περιγράφει τις πιέσεις και τους διωγμούς, που υπέστησαν από το αντιδραστικό καθεστώς της 21ης Απριλίου οι πρωταγωνιστές των γεγονότων της Φερράρας με αποκορύφωμα το να κηρυχθούν ανυπότακτοι και να υπηρετήσουν αργότερα την θητεία τους σε τάγματα ανεπιθυμήτων. Τελειώνοντας την αναφορά μας θα ήθελα να τονίσω πως αποτελεί για μας ιδιαίτερη χαρά να μαθαίνουμε πως πριν από εμάς έντιμοι Αγωνιστές ύψωσαν τη Σημαία του Εθνικοσοσιαλισμού και έδωσαν τη Μάχη για τον Δίκαιο Αγώνα μας. Αποτελεί για μας αυτή η γνώση χαρά και συγχρόνως μας δίνει δύναμη για να συνεχίσουμε την προσπάθειά μας. Πέρα όμως από την χαρά και την δύναμη, που μας δίνει, μας γεννά και μία απαίτηση, την απαίτηση αυτοί οι άνθρωποι που υπήρξαν οι πρωτοπόροι, να μας παρασταθούν και να γίνουν και πάλι οι πρωτοπόροι και οι Σημαιοφόροι του Αγώνα. Τα χρόνια περνούν, οι καταστάσεις και οι συνθήκες αλλάζουν, οι συνειδήσεις πουλιούνται, οι πολιτικές ταυτότητες αντικαθίστανται σαν ετικέτες, σε μας πέφτει το χρέος να αποδείξουμε «πώς όταν όλοι γίνουνε άπιστοι, εμείς θα παραμείνουμε πιστοί» και μεγαλύτερη απόδειξη από την σημερινή Αγωνιστική παρουσία των ανθρώπων που υπήρξαν τόσο ωραίοι μαχητές πριν είκοσι ολόκληρα χρόνια, δεν υπάρχει.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Η ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ

Μεγάλης κλίμακας αιματηρά επεισόδια με την Αστυνομία αλλά και με τους Έλληνες κατοίκους, εδημιούργησαν στην Θράκη χιλιάδες Τούρκοι (οι Έλληνες Μουσουλμάνοι όπως τους ονομάζει εθελοτυφλώντας το ελληνικό κράτος). Υποκινούμενοι από τον μειονοτικό τύπο που επί μία εβδομάδα καλούσε σε κινητοποιήσεις, από τους θρησκευτικούς τους ηγέτες και απο πράκτορες της Τουρκίας, διαδήλωσαν απειλώντας με τσεκούρια και ρόπαλα, την απόφασή τους να παραμείνουν για πάντα αυτό που πραγματικά είναι, Τούρκοι στο αίμα και στη συνείδηση. Αφορμή των επεισοδίων ήταν η απόφαση του Αρείου Πάγου, εφαρμόζοντας σχετικό όρο της προδοτικής συμφωνίας την Λωζάννης, να αφαιρέσει και να μην επιτρέπει πλέον την χρήση της ονομασίας «τουρκικός» στις ενώσεις και στους συλλόγους τους. Το αστικό κράτος αντέδρασε όπως πάντα παθητικά προσπαθώντας να αποτρέψει μεγαλύτερα επεισόδια λόγω της κινητοποίησης των Ελλήνων κατοίκων που αυθόρμητα συγκεντρώθηκαν για να αντιμετωπίσουν αυτή την πρόκληση. Ο δε τύπος σύσσωμος, προσπάθησε να μειώσει την έκταση των ταραχών, θάβοντας το θέμα σε λίγες παραγράφους στις μεσαίες σελίδες και υποτιμώντας την έντασή τους, ακολουθώντας πιστά την γραμμή που έδωσαν όλα τα κόμματα. Φοβούνταν φαίνεται μην δυσαρεστήσουν τους «Έλληνες Μουσουλμάνους» και δεν τους ψηφίσουν στις επόμενες εκλογές αλλά και αδυνατούν να ερμηνεύσουν, με την μαρξιστική ή φιλελεύθερη θεωρία, ένα μη οικονομικό φαινόμενο που είναι η άρνηση των φυλετικών μειονοτήτων να αφομοιωθούν.

Πριν προχωρήσουμε στην πολιτική που ακολουθεί το αστικό καθεστώς απέναντι στους Τούρκους της Θράκης και γενικά στις μειονότητες, και στις θέσεις που παίρνει ο Εθνικοσοσιαλισμός απέναντί τους, είναι σκόπιμο να θίξουμε δύο σημεία του προβλήματος. Το πρώτο αφορά τους Πομάκους (που είναι 20.000 περίπου) και οι οποίοι ουδεμία σχέση έχουν με τους Τούρκους, όντες απόγονοι των Αρχαίων Θρακών (Αγριάνες). Δυστυχώς όμως σήμερα λόγω της βλακώδους πολιτικής του ελληνικού κράτους και της επιτυχημένης τουρκικής προπαγάνδας οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν θεωρούν τους εαυτούς τους Έλληνες. Επειδή επί Τουρκοκρατίας αναγκάσθηκαν να γίνουν μουσουλμάνοι οι αστικές κυβερνήσεις παραγνωρίζοντας την ελληνική τους καταγωγή, τους υποχρεώνουν να διδάσκονται την τουρκική γλώσσα σε μειονοτικά σχολεία (ενώ αυτοί μιλούν άλλη διάλεκτο), ενώ στο στρατό τους συμπεριφέρονται σαν Τούρκους, με αποτέλεσμα να έχουν πλέον τουρκική συνείδηση.

Το δεύτερο αφορά την τρομερή γεννητικότητα της μειονότητας. Αν σκεφθούμε ότι 1951 ο αριθμός τους ήταν 92.000 και σήμερα πλησιάζουν τις 200.000 καταλαβαίνουμε ότι ύστερα από μερικά χρόνια η Τουρκία εύλογα μπορεί να εγείρει αξιώσεις επί της Θράκης μιάς και οι κάτοικοί της θα είναι στην πλειοψηφία τους Τούρκοι.

Εξετάζοντας τώρα την πολιτική των αστικών κυβερνήσεων έναντι της μειονότητας, βλέπουμε να χαρακτηρίζεται από ανικανότητα να δώσουν μόνιμη λύση (προσπαθώντας να συγκαλύπτουν προσωρινά το πρόβλημα), από αδυναμία κατανοήσεως των ιστορικών παραδειγμάτων και από διαρκή υποχωρητικότητα έναντι της Τουρκίας και των διεθνών οργανισμών.

Η μελέτη της Ιστορίας μας διδάσκει ότι οι φυλετικές αλλά και οι θρησκευτικές μειονότητες αποτελούν πάντα ένα ξένο σώμα για κάθε Έθνος, ιδίως σε περίπτωση πολεμικών συρράξεων οπότε συμπλέουν με τους φυλετικούς ή θρησκευτικούς συγγενείς τους (πρόσφατο

παράδειγμα η εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο για να προστατεύσει δήθεν την τουρκοκυπριακή μειονότητα).

Τα αστικά και μαρξιστικά καθεστώτα που βλέπουν οτιδήποτε έχει σχέση με την φυλή σαν κίνδυνο και υπονόμευση των καθεστώτων τους, ακολουθούν την καταστροφική πολιτική της αφομοίωσης της μειονότητας στον εθνικό κορμό, θρησκευτικά και γλωσσικά πρώτα, κατόπιν δε φυλετικά (η ίδια πολιτική που ακολουθεί και η Βουλγαρία απέναντι στην τουρκική μειονότητα προκάλεσε και εκεί πολλά αιματηρά επεισόδια). Διαπράτουν δηλαδή ενσυνείδητα το χειρότερο έγκλημα κατά του λαού τους, αλλοιώνοντας ανεπανόρθωτα την φυλετική του ταυτότητα. Ευτυχώς όμως οι ίδιοι οι λαοί, υπακούοντες ασυναίσθητα στους αιώνιους νόμους του αίματος, αντιδρούν σ' αυτήν την αντιφυσική ενέργεια αρνούμενοι την αφομοίωσή τους. Ακόμη και σ' αυτήν την πολυφυλετική κοινωνία των Ηνωμένων Πολιτειών και παρά την φοβερή προπαγάνδα και τα διάφορα μέτρα υπέρ της επιμειξίας οι Λευκοί δύσκολα έρχονται σε μίξη με τις άλλες φυλές.

Για τον Εθνικοσοσιαλισμό, σαν κοσμοθεωρία που είναι σε αρμονία με τους αιώνιους φυσικούς νόμους, η αφομοίωση ισοδυναμεί με εθνικό έγκλημα και αντιφυσική βλασφημία. Στην δική μας περίπτωση το πρόβλημα μπορεί να λυθεί σε τρία στάδια. Κατ' αρχάς πρέπει να τους δοθούν κίνητρα ώστε όσοι θέλουν να γυρίσουν στην φυσική τους πατρίδα παίρνοντας και τις περιουσίες τους, στερούμενοι δε πλέον δυνατότητα επιστροφής.

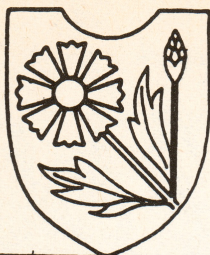
Αυτοί που δεν θα φύγουν πρέπει να απομακρυνθούν από τις ευαίσθητες περιοχές των συνόρων και να εγκατασταθούν στο εσωτερικό της χώρας, μη ερχόμενοι σε επαφή με τους Έλληνες. Στις περιοχές αυτές θα ζουν σύμφωνα με τον δικό τους τρόπο ζωής, την δική τους θρησκεία και γλώσσα (χωρίς να διδάσκονται την ελληνική όπως σήμερα). Φυσικά δεν θα έχουν τα πολιτικά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών αλλά αυτά των ξένων υπηκόων.

Αλλά ο πρώτιστος σκοπός μας πρέπει να είναι η οριστική απομάκρυνση τους από την χώρα μας όταν οι ιστορικές συνθήκες το επιτρέψουν. Αυτό για παράδειγμα μπορούσε να γίνει το 1955 τις διώξεις του ελληνικού πληθυσμού στην Πόλη ή το 1964 με τις απελάσεις και τις δεσμεύσεις των ελληνικών περιουσιών. Από τα μεθοδευμένα καταπιεστικά μέτρα 100.000 Έλληνες αναγκάσθηκαν από το 1955 και μετά να καταφύγουν στην Ελλάδα. Απεναντίας η Ελλάδα όχι μόνο δεν έλαβε κανένα μέτρο ώστε να τους αναγκάσει να φύγουν αλλά τους συμπεριφέρθηκε πάντα σαν Έλληνες πολίτες, με αποτέλεσμα να αυξάνονται ραγδαία, να ευημερούν οικονομικά, να έχουν τις δικές τους εφημερίδες και περιοδικά (8 συνολικά), εκπομπή στην τουρκική στο ραδιόφωνο, και βέβαια δύο βουλευτές στην Ελληνική Βουλή. Τα αποτελέσματα της «ανθρωπιστικής» μας πολιτικής (ανθρωπιστική για τους Τούρκους, όχι για τους Έλληνες) είναι 200.000 Τούρκου στην Θράκη έναντι 3.400 Ελλήνων υπερηλίκων στην Κωνσταντινούπολη και κανενός στην Ίμβρο και Τένεδο.

Οι ιστορικές συνθήκες πάντα θα δημιουργούν ευκαιρίες για την απομάκρυνση της μειονότητας από την Ελλάδα, το πρόβλημα είναι να υπάρχει και η βούληση για την εκμετάλλευσή τους. Και το δημοκρατικό καθεστώς, δέσμιο των αντιφατικών δομών του, σπανίως έχει δείξει ότι την διαθέτει. Αντίθετα πάντα διακατέχεται από διαρκή ατολμία και υποχωρητικότητα στο θέμα των εθνικών μας συμφερόντων ικανοποιώντας τις Τουρκικές απαιτήσεις που γίνονται συνεχώς μεγαλύτερες.

Στα χρόνια που μας έρχονται το ζήτημα των Τούρκων της Θράκης, (και γενικά των μειονοτήτων σε όλη την Ευρώπη) θα γίνεται όλο και πιο οξύ. Και θα είναι τραγικό λάθος και έγκλημα κατά του λαού μας να συνεχισθεί η προσπάθεια αφομοίωσής τους.

> «Οι αληθινές δυνάμεις της πραγματικότητας ενυπάρχουν στο λαό και στη φυλετικότητα».
>
> ALFRED BAUMLER

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Για την σε βάθος απροκάλυπτη ανάλυση της πολιτιστικής δημιουργίας με στόχο την ενημέρωση του κοινού και την καλλιέργεια της ελληνικότητος.

Ο θάνατος της Δόρας Στράτου

Η Δόρα Στράτου ήταν κόρη του πολιτικού Νικολάου Στράτου και εγγονή από τη μητέρα της του Δημήτριου Κορομηλά. Αφού πέρασε ήρεμα παιδικά χρόνια, το 1922 με αφορμή το θάνατο του πατέρα της (που δημιούργησε οικονομικές δυσκολίες) περιπλανήθηκε στη Γερμανία, τη Γαλλία και τις Η.Π.Α., όπου έκανε συμπληρωματικές σπουδές σε πιάνο, τραγούδι, χορό και θέατρο. Κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο του '40 εργάστηκε εθελοντικά στην υπηρεσία προστασίας των στρατευμένων και στα χρόνια '41-'44 στον Εθνικό Οργανισμό Χριστιανικής Αλληλεγγύης διευθύνοντας περίπου 120 εστίες παιδικών και φοιτητικών συσσιτίων.

Αμέσως μετά, με την ακλόνητη θέλησή της να ξανανακαλύψει την ελληνικότητα και να την δώσει ξεκάθαρη στους ξένους και Έλληνες αρχίζει την ενασχόλησή της με την συλλογή και διάσωση ανεκτίμητων λαογραφικών στοιχείων με την συγκέντρωση και καταγραφή άγνωστων ελληνικών χορών, την ίδρυση τριών θέατρων, την συγκριτική μελέτη παραδοσιακών χορών, ενδυμασιών, μουσικών οργάνων, κεντημάτων με ανάλογες παραστάσεις αρχαίων αγγείων. Μελέτησε βυζαντινές τοιχογραφίες, έγραψε τρία βιβλία πάνω σε ελληνικούς χορούς, έδωσε πληθώρα παραστάσεων με ελληνικούς χορούς, πολλές φορές μάλιστα σε θεατρική μορφή, και φρόντισε να προβάλει τους Ελληνικούς χορούς στο εξωτερικό.

Πέθανε σε ηλικία 85 ετών, την Τρίτη 19 Ιανουαρίου, αφήνοντας πίσω της ένα κενό που με τα σημερινά δεδομένα είναι αδύνατο να καλυφθεί, μια που η Δόρα Στράτου, η ιέρεια των Ελληνικών χορών, ακολούθησε στη ζωή της μια πορεία, ανοδική και δύσβατη και γιαυτό πολύ μοναχική.

100 χρόνια από την πρώτη Ελληνική όπερα

Πριν από 100 χρόνια, στις 14 Μαρτίου 1888 δίνεται για πρώτη φορά η κωμική όπερα του Σπύρου Ξύνδα «Ο υποψήφιος Βουλευτής», στο πρώτο λίθινο θέατρο της Αθήνας, υπό την διεύθυνση του Ναπολέοντα Λαμπελέτ.

Η όπερα αυτή του Ξύνδα, είναι η πρώτη όπερα που γράφτηκε ποτέ στην ελληνική γλώσσα και πέρα από την συμβατική, μελωδική γραφή της, προοιωνίζει την εμφάνιση των πρώτων έργων καθαρής ελληνικής μουσικής. (Λαυράγκα «Πρώτη ελληνική σουίτα», Λαμπελέτ Γεωργίου «Η Γιορτή») και την μετέπειτα εμφάνιση της εθνικής σχολής.

Νέες Εκδόσεις

— Φώτη Κόντογλου «Ο Καστρολόγος»

Κυκλοφόρησε από το βιβλιοπωλείο της Εστίας σε ένα τόμο, υλικό που περιλαμβάνει σχέδια, διακοσμητικά, χαρακτικά, σημειώσεις, αυτοψίες και μελέτες διαφόρων κάστρων που βρίσκονται σκορπισμένα σε όλη την Ελλάδα.

— Κωνσταντίνου Βακαλόπουλου «Μακεδονικός Αγώνας Η ένοπλη φάση 1904-1908».

Μία από τις πιο πλήρεις σε στοιχεία έρευνες πάνω στο θέμα του Μακεδονικού Αγώνα, που έγινε κατά κάνόνα από πρωτογενείς πηγές, φέρνοντας έτσι στο φως, πολλά στοιχεία άγνωστα ως τώρα. Το βιβλίο, που φέρεται σαν τόμος 4ος πάνω στο θέμα, αφού ο συγγραφέας έχει ήδη εκδόσει τα «Μακεδονία και Τουρκία, 1830-1878», «Η Μακεδονία κατά την πρώϊμη φάση του Μακεδονικού αγώνα 1878-1894», και «Η Μακεδονία στις παραμονές του Μακεδονικού Αγώνα 1894-1904» κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Μπαρμπουνάκη.

— Μ. Χατζηδάκη «Έλληνες ζωγράφοι μετά την Άλωση».

Κυκλοφόρησε ο πρώτος τόμος, με 750 ονόματα ζωγράφων της περιόδου 1450-1830 με μία κατατοπιστική εισαγωγή για τη μεταβυζαντινή ζωγραφική και τους σταθμούς της, συγκριτικές αναγωγές, παράθεση αντιπροσωπευτικών εικόνων διαφόρων τάσεων και βιβλιογραφία. Το έργο συμπληρώνεται σε δύο τόμους από τους οποίους ο δεύτερος περιλαμβάνει 1200 ονόματα. Απαραίτητο βιβλίο για τους ασχολούμενους με τη ζωγραφική και οδηγός για την συνέχεια της βυζαντινής παράδοσης στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, πρωτοπόρος δε στο είδος του. Έκδοση του Κέντρου Νεοελληνικών Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών.

— Τάσου Αθανασιάδη «Τα παιδιά της Νιόβης»

Από το βιβλιοπωλείο της Εστίας, σε δύο τόμους μια αναπαράσταση της ζωής του Μικρασιατικού Ελληνισμού στα χρόνια της Τουρκικής κυριαρχίας, της ελληνικής παρουσίας και της δραματικής καταστροφής και της εξόδου του πληθυσμού από την εξολοθρευμένη Σμύρνη.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

— Ακόμα και ο Darwin, αναφερόμενος στις διαφορές μεταξύ των φυλών είχε πει ότι, οι φυλές έχουν μία σημαντική διαφορά στην ευπάθεια και στην τρωτότητα έναντι των ασθενειών.

Πράγματι, η αγγλική εφημερίδα «The Evening Post στις 21 Σεπτεμβρίου 1987, σε άρθρο της υπό τον τίτλο «Καλύτεροι Μαχητές», αναφέρει ότι τα Σκωτσέζικα μωρά έχουν καταπλήξει τους γιατρούς αποδεικνύοντας απροσδόκητα ισχυρή αντίσταση στο μικρόβιο του Aids. Όπως ανακοινώθηκε στο Λονδίνο, ειδικοί ερευνητές ιατροί στο Edinburgh ανεκάλυψαν ότι από 34 μωρά που γεννήθηκαν από μητέρες που ήσαν ασθενείς του Aids, κανένα δεν ανέπτυξε το μικρόβιο του Aids.

Επίσης η ίδια εφημερίδα αναφέρει ότι αντιθέτως στην Αμερική, τα ποσοστά αναλογίας είναι τραγικά. Έτσι λοιπόν, για πρώτη φορά, εμφανίζεται ξεκάθαρα ο φυλετικός-εθνικός παράγοντας ως καθοριστικός καταλύτης σε θέματα υγείας.

Η εφημερίδα «SUNDAY TELEGRAPH» σε κύριο άρθρο της λέγει ότι τα Σκωτσέζικα μωρά έχουν συγκλονίσει ολόκληρο τον ιατρικό κόσμο.

Η μόνη εξήγηση που δίδουν οι επιστήμονες είναι ότι οι Λευκοί έχουν μια γενετική δομή που τους προστατεύει από το Aids. Γι' αυτό τον λόγο, στην Αμερική τα περισσότερα μωρά με Aids ανήκουν στους Μαύρους και στους Ισπανόφωνους.

Το Edinburgh θεωρείται η πρωτεύουσα του Aids στην Αγγλία, γιατί ήταν η πρώτη πόλη όπου πρωτο-εμφανίστηκε η νόσος εξ αιτίας του μεγάλου αριθμού των πορνών και των χρηστών ναρκωτικών (που είχαν την συνήθεια να χρησιμοποιούν τις ίδιες σύριγγες).

— Ο Dr. Stephen Daiger, καθηγητής της γενετικής στο πανεπιστήμιο του Τέχας αναφέρει ότι «οι νέγροι είναι 19 φορές περισσότερο ΔΕΚΤΙΚΟΙ στο Aids από τους Λευκούς».

Υποστηρίζει με ακλόνητες αποδείξεις ότι αυτή η δεκτικότητα των νέγρων υπάρχει, «γιατί οι Μαύροι φέρουν ένα ΓΕΝΕΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ο οποίος μειώνει την φυσική τους αντίσταση προς την ασθένεια».

Οι Βρεταννικές εφημερίδες πρόσφατα δημοσίευσαν εμπεριστατωμένες μελέτες (μεταξύ των οποίων και του Dr. S. Daiger) που αποδεικνύουν ότι άτομα και ολόκληρες φυλετικές ομάδες, είναι γενετικά διαφορετικά ευπαθείς στο Aids (ιδιαίτερα εκτενείς αναφορές έγιναν στην «Sunday Telegraph»).

— Οι συναγωνιστές του «ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ» (BRITISH MOVEMENT), άρχισαν μία πολυμέτωπη προπαγανδιστική εκστρατεία με αφίσσες και φυλλάδια, έχοντας για κεντρικά συνθήματα:

«ΑΠΟΜΟΝΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ» (SEGREGATE HOMOSEXUALS), «ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ» (STOP IMMIGRATION), «ΞΕΚΙΝΗΣΤΕ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ» (START REPATRIATION), «ΟΧΙ ΜΑΥΡΟΥΣ, ΟΧΙ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ, ΟΧΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ, ΟΧΙ Ε·Ι·ΤΖ» (NO BLACKS, NO GAYS, NO DRUGS, NO AIDS).

— Ο τηλεοπτικός σταθμός Κανάλι τέσσερα σχεδόν ολοκληρωτικά στηρίζει τα οικονομικά του στις διαφημίσεις. Γι' αυτό, έχει τις περισσότερες διαφημίσεις σε σύγκριση με τους άλλους σταθμούς. Εδώ και καιρό όμως προβάλεται κάθε βράδυ το πρόγραμμα «Shoach» (άλλο ένα επιπρόσθετο πρόγραμμα, στα τόσα άλλα για το «ολοκαύτωμα»). Η προβολή του όμως έχει προκαλέσει αρκετές διαμαρτυ-

ρίες.

Διαμαρτύρονται οι τηλεθεατές γιατί κάθε φορά το πρόγραμμα εμφανίζεται σε ειδικά επιλεγμένη ώρα, με υψηλό δείκτη θεαματικότητας, με συνέπεια να παρεμβαίνει στο καθημερινό πρόγραμμα αυθαίρετα.

Διαμαρτύρονται οι διαφημιζόμενοι, διότι το «Shoach» δεν μεταδίδει κατ' εξαίρεση διαφημίσεις στο μέσο του προγράμματος του όπως τα άλλα προγράμματα-σήριαλς.

Τέλος, διαμαρτυρήθηκαν γραπτώς προς το «Κανάλι τέσσερα» και συναγωνιστές από το Liverpool, επειδή το «Shoach» δεικνύει πράγματα που δεν ευσταθούν ιστορικά.

— Στις αρχές του Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδήλωση του «Βρεταννικού Εθνικού Κόμματος» στο Yorkshire με την επωνυμία «ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ».

Η «Ημέρα Μνήμης», έχει καθιερωθεί από το «Βρεταννικό Εθνικό Κόμμα» προς τιμήν όσων πολέμησαν στους δύο μεγαλύτερους πολέμους του αιώνα μας.

Βασικός ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο John Tyndall, που μεταξύ άλλων είπε — οι συνθήκες «ελευθερίας» που επικρατούν στη Βρεταννία σήμερα χλευάζουν την «Ημέρα Μνήμης», διότι η εθνική «ελευθερία» και κυριαρχία δεν ήλθε ποτέ.

Συνεχίζοντας την ομιλία του ο J. Tyndall αναφέρθηκε στο ιστορικό των δύο Πανευρωπαϊκών Πολέμων και κάλεσε σε αγώνα τον Βρεταννικό Λαό, για την απελευθέρωση της χώρας από τα μεταπολεμικά δεσμά.

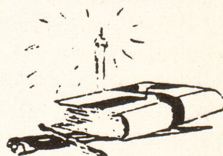

Τελείωσε δε, την ομιλία του με τα ακόλουθα λόγια, «κανείς δεν πρόκειται να μας σταματήσει — με την καθαρή δύναμη της αλήθειας, πιστοί στην αναγέννηση του πνεύματος της αρχαίας φυλής μας, θα νικήσουμε τούτο τον άγιο αγώνα και μέσα από εμάς η Βρεταννία θα ζήσει ξανά σε πραγματική ελευθερία — η ελευθερία ενός Έθνους όπου η αλήθεια μπορεί να ειπωθεί, χωρίς ενοχές και χωρίς φόβο».

Οι δημοτικές αρχές του Yorkshire, οι οποίες ελέγχονται από το «Εργατικό Κόμμα» (Labour Party - κομμουνιστικό κόμμα), προσπάθησαν ανεπιτυχώς να ματαιώσουν την εκδήλωση. Παράλληλα η τοπική αστυνομία επιχείρησε ν' αναβάλλει την εκδήλωση «Ημέρα Μνήμης» με την αιτιολογία ότι υπάρχει κίνδυνος να διασαλευτεί η «δημόσια τάξις». Έπειτα όμως από προσωπικές διαπραγματεύσεις του J. Dyntall (αρχηγού του BNP) και του διοικητή των τοπικών δυνάμεων της αστυνομίας, η εκδήλωση επραγματοποιήθει.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης ομάδες ειρηνιστών και αριστερών επετέθησαν κατά των παρευρισκομένων εθνικιστών της συγκέντρωσης για να την διαλύσουν. Ακολούθησαν ισχυρές συμπλοκές.

Παρόλα ταύτα κανείς από τους συναγωνιστές δεν τραυματίστηκε και εν τέλει μετά από μία σειρά σφοδρών αντεπιθέσεων, οι εχθρικές ομάδες εκδιώχτηκαν βιαίως. Η αστυνομία ενώ ήταν παρούσα δεν έκανε τίποτα για να προστατεύσει την εκδήλωση.

— Ήδη έχει γίνει στην Αγγλία best-seller το νέο βιβλίο του ιστορικού David Irving «Ο πόλεμος του Τσώρτσιλ».

Ο ιστορικός David Irving συγκαταλέγεται ανάμεσα στους πιο διάσημους αναθεωρητικούς ιστορικούς. Ο David Irving επιμένει στο να ερευνά αμερόληπτα κάθε πρωτότυπη ιστορική πηγή, και κατηγορεί τους καλοπληρωμένους και καλοβολεμένους ορθόδοξους ιστορικούς, που εδράζουν την υπόληψή τους στο να συμβουλεύονται και να αναμασούν πληροφορίες από δεύτερο χέρι.

Έχοντας αφιερώσει δέκα χρόνια εξονυχιστικής έρευνας ιστορικών ντοκουμέντων, συμπέρανε ανεπιφύλακτα ότι «δεν υπάρχει καμμία απολύτως απόδειξη που να στοιχειοθετεί την πολιτική εξόντωσης των Εβραίων στην Ευρώπη από τον Hitler».

Στο νέο του βιβλίο, αναλύει την αμφιλεγό-

μενη ιστορία της Βρεταννίας πριν και κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου και παρουσιάζει πληθώρα ιστορικών ντοκουμέντων που γκρεμίζουν τον μύθο του Winston Churchill, ότι υπήρξε μεγάλος πατριώτης και ηγέτης.

Παρόλο που κανείς δεν αρνείται στην Αγγλία ότι ο D. Irving είναι από τους συγγραφείς εκείνους που τα βιβλία του πωλούν πάρα πολύ, κανένας «κατεστημένος» εκδοτικός οίκος δεν δέχτηκε να εκδώσει το βιβλίο του (ας σημειωθεί ότι άρνηση υπήρξε και από τους πατριωτικούς εκδοτικούς οίκους), με αποτέλεσμα η έκδοση του εν λόγω βιβλίου να πραγματοποιηθεί από έναν σχεδόν άγνωστο εκδότη στην Αυστραλία.

Ο συγγραφεύς αναφέρει ότι το βιβλίο του σίγουρα δεν θα αρέσει στους αποδέκτες της ορθόδοξης ερμηνείας της σύγχρονης ιστορίας. Και πραγματικά τούτο το βιβλίο έχει εγείρει μέγα θόρυβο σ' ολόκληρη την Αγγλία, εξ αιτίας των καταπληκτικών ανέκδοτων ιστορικών στοιχείων γύρω από το «πορτραίτο» του Churchill.

Ο David Irving περιγράφει τον W. Churchill ως «μεθυσμένο εγκληματία πολέμου που ξεπούλησε τα αποθέματα της Βρεταννικής Αυτοκρατορίας στις Η.Π.Α., που βασίστηκε στα οικονομικά συμφέροντα προκειμένου να εξασφαλίσει υποστήριξη για το στόχο του που ήταν να εξαναγκάσει σε πόλεμο την Γερμανία για να εξασφαλίσει πολιτική του καριέρα. Το κόστος ήταν η εξάπλωση του Μπολσεβικισμού και η καταστροφή της Βρεταννικής Αυτοκρατορίας προς χάριν της μετα-πολεμικής Αυτοκρατορίας του Δολλαρίου».

ΣΟΥΗΔΙΑ

Οι ειρηνιστές μαζί με τους μπολσεβίκους της Σουηδίας, κατηγορούν την Σουηδική κυβέρνηση για «μιλλιταρισμό» και καταγγέλουν ότι «στο γενικό επιτελείο στρατού υπάρχουν πυρήνες ναζιστών, που δρώντας αόρατα έχουν οδηγήσει την χώρα σε επικίνδυνη υπεροπλία».

Επιπλέον εκτοξεύουν κατηγορίες κατά του Σουηδικού υπουργείου Άμυνας, ότι αυτός ο ανεπίτρεπτος εξοπλισμός έχει γίνει «για την απόκρουση πιθανής εισβολής των Σοβιετικών». Οι ειρηνιστές και οι μπολσεβίκοι απαιτούν την άμεση αποστράτευση των ναζιστών που έχουν διεισδύσει στα ανώτατα κλιμάκια του Σουηδικού Στρατού.

Πράγματι, η Σουηδία σήμερα αποτελεί, προς τιμή της, υπόδειγμα στρατιωτικού πολεμικού προγραμματισμού — γεμάτη από υπόγεια τούννελς, οπλικά συστήματα, νοσοκομεία και πυρηνικά καταφύγια (που επαρκούν να προστατεύσουν ολόκληρο τον πληθυσμό των 6,5 εκατομμυρίων Σουηδών πολιτών) και αποθέματα τροφίμων, ικανά να θρέψουν σε περίπτωση πολέμου όλον τον πληθυσμό για ένα και πλέον έτος!

Συγκεκριμένα η Σουηδία έχει, 50 μίλια τούννελς μόνο κάτω από τις Άλπεις και πολύ περισσότερα διασκορπισμένα σ' ολόκληρη τη χώρα. Εάν κηρυχθεί πόλεμος, «τρύπες» θ' ανοίξουν στις πλαγιές των βουνών και 300 μαχητικά αεροπλάνα θα είναι έτοιμα προς απογείωση!

Όλα τα υπόγεια όπλα είναι καμουφλαρισμένα με τέτοιο τρόπο ώστε να δείχνουν σαν μεγάλοι βράχοι ή σαν χιονισμένες επιφάνειες (από εναέρια παρατήρηση είναι αδύνατο να διακριθούν).

Επιπλέον η Σουηδία διαθέτει πάνω από 2.000 τάνκς, 25.000 αντιαρματικά όπλα, 2.000 αντιεροπορικά όπλα, 100 πολεμικά ελικόπτερα και 100.000 στρατιωτικά φορτηγά. Οι εθνικοί δρόμοι συχνά κλείνουν, ενώ μαχητικά jets τους χρησιμοποιούν στη διάρκεια πολεμικών ασκήσεων. Όλες οι γέφυρες και οι σήραγγες είναι παγιδευμένες με ειδικούς μηχανισμούς αυτο-καταστροφής (σε περίπτωση εισβολής).

Κάθε ικανός Σουηδός άνδρας υποχρεούται να υπηρετεί 3 εβδομάδες κάθε χρόνο στο στρατό μέχρι την ηλικία των 50 χρονών. Όταν αυτοί οι πολίτες-στρατιώτες δεν εκπαιδεύονται, φυλάττουν όπλα, στολές εκστρατείας, και άλλα στρατιωτικά υλικά στα σπίτια τους (ετοιμοπόλεμοι ανα πάσα στιγμή).

Σε περίπτωση πολέμου, η Σουηδία μπορεί να κινητοποιήσει 625.000 στρατιώτες εντός 48 ωρών.

Τέλος ο Γάλλος δημοσιογράφος Ε. Transon, ο οποίος πρόσφατα μελέτησε τις Σουηδικές στρατιωτικές προπαρασκευές (για ένα τηλεοπτικό ντοκυμαντέρ της γαλλικής τηλεόρασης), δήλωσε: «Η Σουηδία είναι ένα γιγάντιο φρούριο» (Σημ.: είθε κάποτε να γίνει κάτι ανάλογο και στην Ελλάδα).

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Στις 19 Ιανουαρίου, ο παλαίμαχος Κροάτης

Inquirer», δύο μέλη της ρατσιστικής οργάνωσης «The order» (Η Τάξις) κρίθηκαν ένοχοι από το δικαστήριο του Denver, για τη δολοφονία του Εβραίου δημοσιογράφου Alan Berg.

Την κατηγορία της δολοφονίας του A. Berg αντιμετώπιζαν 4 μέλη της οργάνωσης «The order», ο Bruce Pierce 33 ετών, ο David Lane 48 ετών, ο Richard Scutari 40 ετών και ο Jean Craig 54 ετών.

Ένοχοι ευρέθησαν ο Pierce και ο Lane, όπου μπορούν να αποφυλακιστούν μετά από 10 χρόνια (λόγω καλής διαγωγής). Όπως αποφάνθηκε το δικαστήριο, οι Pierce και Lane σκότωσαν τον A. Berg, «επειδή ήταν Εβραίος και προπαγάνδιζε από τη θέση του ανοικτά υπέρ του Σιωνισμού».

Η δίκη διήρκεσε 15 ημέρες και εξετάστηκαν σχεδόν 100 μάρτυρες, από 10 ώρες ημερησίως (ακροαματική διαδικασία).

Η οργάνωση «The Order» δημιουργήθηκε στο τέλος του 1983 στην Metaline Falls, Washington από τον Robert Mathews.

Ο R. Mahews σκοτώθηκε από αστυνομικούς του FBI, σε μία ρομαντική επιθετική ενέργεια αυτοκτονίας κατά της κυβέρνησης των Η.Π.Α με σκοπό να δημιουργήσει μία Άρια πατρίδα.

ΕΛΛΑΔΑ

Σε 1.000.000 αναμένεται να φθάσει ο αριθμός των εγχρώμων μεταναστών στην δεκαετία του 90, που νόμιμα ή παράνομα θα βρίσκονται στην Ελλάδα. Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξαν οι «αρμόδιες» ελληνικές υπηρεσίες, το δε ζήτημα μελετάται για να βρεθεί λύση...

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Υπολογίζεται ότι από το 1995 και μετά θα αρχίσει να μειώνεται ο πληθυσμός της Δ. Γερμανίας, που μέχρι τώρα παρουσιάζει φθίνουσα ανάπτυξη, με άμεση συνέπεια να μην υπάρχουν άνδρες για να στελεχώσουν το στρατό.

Μπροστά στο γεγονός αυτό το αστικό καθεστώς δίδει πάλι την «σωστή» λύση. Σκέφτεται να στρατολογεί υπηκόους κρατών μελών της ΕΟΚ που ζουν στην Δ. Γερμανία, οι οποίοι θα υπηρετούν σαν μισθοφόροι. Αλλά πέρα από αυτό έχει κάνει ανεπίσημη πρόταση στην Τουρκία να εγκατασταθεί μια τουρκική ταξιαρχία σε γερμανικό έδαφος καθώς και να δημιουργηθεί μία μεραρχία από Τούρκους μετανάστες που ζουν στην χώρα αυτή, η οποία θα πάρει το όνομα του Ατατούρκ.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Νέο ελπιδοφόρο μήνυμα έρχεται από την Ν. Αφρική. Σε συγκέντρωση που πραγματοποίησε το A.W.B., το Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα της χώρας, τον προηγούμενο μήνα, μίλησε ο αρχηγός του κόμματος Eugene Tievre Blance μπροστά σε πλήθος 20.000 ατόμων που ανέμιζαν τα μαυροκόκκινα λάβαρα με την τρισκελή σβάστικα και μεταξύ άλλων είπε: "Θέλουμε να κυβερνήσουμε τη χώρα όπως οι πρόγονοί μας και θέλουμε να αποτινάξουμε τα πρότυπα του τύπου coca-cola". Στη συνέχεια ξεχύθηκαν στους δρόμους της Πρετώρια, ζητωκραυγάζοντας υπέρ του A.W.B..

Εθνικοσοσιαλιστής Αντρίγια Αρτούκοβιτς, πέθανε σε νοσοκομείο του Ζάγκρεμπ (πρωτεύουσα της Κροατίας) σε ηλικία 88 χρονών, όπως μετέδωσε το πρακτορείο ειδήσεων Τσανγιούνγκ.

Ο Αρτούκοβιτς είχε εκδοθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες το 1986 και δικάστηκε την ίδια χρονιά στο Ζάγκρεμπ, με την κατηγορία ότι εδολοφόνησε 700.000 ανθρώπους!

Ο Αντρίγια Αρτούκοβιτς υπήρξε τέως υπουργός Εσωτερικών στην Κυβέρνηση της Κροατίας κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πόλεμου. Η δίκη του Αρτούκοβιτς ήταν καθαρή παρωδία για τους ακόλουθους λόγους:

1) Απαγορεύτηκε στον Κροάτη συναγωνιστή το δικαίωμα της υπεράσπισης του εαυτού του (είτε από τον ίδιο, είτε μέσω δικηγόρου).

2) Απαγόρευσε η Γιουγκοσλαβική κυβέρνηση την είσοδο του γιού του Αρτούκοβιτς στην Γιουγκοσλαβία προκειμένου να μην προσκομίσει στοιχεία που αποδείκνυαν την αθωότητα του πατέρα του.

3) Η Γιουγκοσλαβική πρεσβεία στις Η.Π.Α. αρνήθηκε να μεταβιβάσει τα στοιχεία του γιου του Αρτούκοβιτς στο δικαστήριο.

και 4) Το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση, την οποία υπέβαλε ο γιος του γηραίου Κροάτη για την προσκόμιση των στοιχείων που αποδείκνυαν την αθωότητά του, καταπατώντας έτσι κάθε έννοια δικαίου και ελευθερίας.

Αν και η κατηγορία, δεν ευσταθούσε — και τούτο είναι εμφανές σε κάθε νοήμονα άνθρωπο, το δικαστήριο τον «έκρινε» ένοχο και τον καταδίκασε σε θάνατο.

Όμως η εκτέλεση της ποινής του είχε αναβληθεί επ' αόριστον, λόγω της κακής του υγείας.

Η.Π.Α.

— Το Αμερικάνικο Κέντρο για τον Έλεγχο της Ασθένειας «CDC» (Centre for Disease Control) του Aids, αναφέρει ότι οι μη-Ισπανόφωνοι Μαύροι φθάνουν το 25% των θυμάτων του Aids στις Η.Π.Α., αν και οι νέγροι αποτελούν μόνο το 15% του πληθυσμού. Οι Ισπανόφωνοι Μαύροι φθάνουν το 14% των θυμάτων, με 2% για τους Αϊτιανούς (Haitians) και τους Αφρικανούς μετανάστες. Το σύνολο λοιπόν των Μαύρων που πάσχουν από Aids στις Η.Π.Α. είναι 41%.

Τουλάχιστον το ένα-τέταρτο όλων των θυμάτων του Aids στις Η.Π.Α. δεν αναφέρει την ασθένεια. Οι νέγροι υπολογίζεται ότι περιλαμβάνουν το 75% αυτής της κατηγορίας.

Οι Αφρικανές γυναίκες αποτελούν το 50% των θυμάτων του Aids. Το «CDC» αναφέρει ότι στην Αϊτή (Haiti) το 36% των θυμάτων είναι γυναίκες. Στις Η.Π.Α. το 52% των Αμερικανίδων σε πανεθνικό επίπεδο, που έχουν προσβληθεί από Aids είναι Μαύρες. Το «CDC» επίσης αναφέρει ότι από το μη-ομοφυλοφιλικό τμήμα του 4% που έχει Aids, πάνω από το 50% είναι Αϊτιανοί και μερικοί από αυτούς έχουν γεννηθεί στην Κεντρική Αφρική.

Από τα βρέφη που γεννήθηκαν με Aids από τις μητέρες τους στις Η.Π.Α., το 92% είναι μη-Λευκά!

— Μία αναφορά στο γνωστό Αμερικάνικο νεγρικό περιοδικό «Ebony magazine» λέγει: «Αν και οι ειδικοί γιατροί βιάστηκαν να μην υπολογίσουν την ράτσα ως ένα παράγοντα για την κολλητικότητα του Aids, οι περισσότεροι δυσκολεύονται να εξηγήσουν γιατί η ασθένεια συμβαίνει με μεγαλύτερη συχνότητα ανάμεσα στους Μαύρους, παρά σε οποιοδήποτε άλλο εθνικό γκρούπ».

— Μεγάλο ενδιαφέρον έχει σημειώσει το νέο προπαγανδιστικό φυλλάδιο της «GANPAC» (Γερμανο-Αμερικάνικη Επιτροπή Εθνικής Πολιτικής Δράσης).

Το φυλλάδιο αυτό ρίχνει νέο φως στον θάνατο του ιερομάρτυρα του Εθνικοσοσιαλισμού Rudolf Hess. Ο τίτλος του είναι, «ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ Ο RUDOLF HESS».

Ήδη έχει διανεμηθεί στις Η.Π.Α., Καναδά, Γερμανία, και Αγγλία. Το φυλλάδιο έχει γραφεί από τον Εθνικοσοσιαλιστή Hans Schmidt και τυπώθηκε στην California.

— Σύμφωνα με την εφημερίδα «Philadelphia

Η.Π.Α.

— Οι φυλετικές, πατριωτικές και Εθνικοσοσιαλιστικές οργανώσεις των Η.Π.Α. έχουν αρχίσει εδώ και καιρό να εναντιώνονται κατά του «γνωστού» Μάϊκ Δουκάκη, ο οποίος είναι υποψήφιος για το δημοκρατικό Προεδρικό Χρίσμα.

Συγκεκριμένα η αντι-Σιωνιστική, φυλετική εφημερίδα των νοτίων «THUNDERBOLT» (έκδοση του Δεκεμβρίου), σε ολοσέλιδο άρθρο της καταγγέλει ότι:

1) Η γυναίκα του Κυβερνήτη Michael Dukaki, η Kitty Dukaki είναι Εβραία.

2) Έχει πολύ στενές διασυνδέσεις με τον Ραββίνο Barty Woolf.

3) Η Dukaki επιδίδεται με θέρμη στις δραστηριότητες των Εβραίων της Boston και της Massaschsuetts.

4) Η γυναίκα του Μ. Dukaki είναι Σιωνίστρια, δεδομένου ότι σε συνεντεύξεις που έχει δώσει κατά καιρούς πάντα έχει πάρει Σιωνιστικές θέσεις.

5) Έχει κάμει 5 ταξίδια στο Ισραήλ και έχει δημιουργήσει εκεί μεγάλες σχέσεις και φιλίες με υψηλά ιστάμενους Ραββίνους.

6) Ως σύνθημα της προπαγανδιστικής εκστρατείας του ο Μ. Dukakis έχει «Εβραία Πρώτη Κυρία στον Λευκό Οίκο!» (Jewish First Lady in the White House).

7) Ο Dukakis έχει ξοδεύσει μέχρι στιγμής πάνω από 10 εκατομμύρια δολλάρια για την προεδρική του εκστρατεία, που είναι δύο φορές περισσότερα απ' όσα οι αντίπαλοί του έχουν ξοδεύσει μέχρι σήμερα. Τα χρήματα, του τα προμήθευσε το Εβραϊκό Lobby.

8) Πρόσφατα ο Dukakis για να φτιάξει ένα προπαγανδιστικό video-film, μάζεψε 350 ανθρώπους σε ένα στούντιο στο Hollywood και πλήρωσε τον καθένα με 500 δολλάρια για να κουνά απλώς τα χέρια του!

9) Οι περισσότεροι χρηματοδότες του Μ. Dukaki είναι Εβραίοι, συμπεριλαμβανόμενου του Joel Boyarsky και του Marvin Rosen. Το περιοδικό «Wall Street» αναφέρει ότι ο Rosen είναι ειδικός στο να ευρίσκει χρήματα «από ένα μικρό γκρουπ πλουσίων και καλά διασυνδεδεμένων ανθρώπων».

10) Είναι ο μόνος υποψήφιος που δεν χρωστά χρήματα πουθενά, παρόλα τα τεράστια χρηματικά ποσά που έχει δαπανήσει εν σχέσει με τους άλλους.

11) Διευθυντής της εκστρατείας του Michael Dukaki είναι η Εβραία Susan R. Estrich (ηγετικό στέλεχος φεμινιστικής οργάνωσης). Η ίδια Εβραία, ήταν διευθυντής της Προεδρικής εκστρατείας του Ted Kennedy το 1980.

12) Ο Μ. Dukakis μαζί με τα παιδιά και τη γυναίκα του προσέρχεται κάθε εβδομάδα στην συναγωγή, εορτάζει τις Εβραϊκές εορτές και είναι ενεργό μέλος σε πολλές Εβραϊκές οργανώσεις!

και 13) Ο Michael Dukakis έχει απαρνηθεί την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη και έχει προσχωρήσει στον Ιουδαϊσμό! Γι' αυτό, οι Έλληνες της Αμερικής δεν τον θεωρούν Έλληνα αλλά Εβραίο.

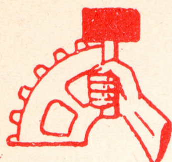

— Στις 19 Ιανουαρίου (ημέρα επετείου των γενεθλίων του Λούθερ Κίνγκ), πραγματοποιήθηκαν στην Νέα Υόρκη πορείες διαμαρτυρίας από τους Μαύρους για τα αυξανόμενα κρούσματα ρατσισμού, σε όλες τις πολιτείες των Η.Π.Α.

Πέρισυ ως κυριώτερα φυλετικά γεγονότα είχαμε, την γιγάντια συγκέντρωση των Λευκών ρατσιστών στις 24 Ιανουαρίου στην Georgia, την φανταστική απήχηση της ραδιοφωνικής φυλετικής εκπομπής «Aryan Nations Hour» τον Μάϊο στο Utah από τον Richard Butler και την αύξηση των εκδηλώσεων της «Ku Klux Klan».

— Στις 22 Δεκεμβρίου 1987, η εφημερίδα «The New York Times», σε κύριο πρωτοσέλιδο άρθρο της παρουσιάζει ένα εκτενές ρεπορτάζ για την αύξηση των συμπλοκών μεταξύ Μαύρων και Λευκών σε διάφορες συνοικίες της Νέας Υόρκης.

Η εφημερίδα επίσης δίδει εν συνεχεία σε μία ολόκληρη σελίδα της, στοιχεία για τη αύξηση των ξυλοδαρμών από Λευκούς Μαύρων για καθαρά φυλετικούς λόγους. Όπως λέγει χαρακτηριστικά «υπάρχουν γειτονιές Λευκών που δεν τολμά να περάσει Μαύρος και γειτονιές Μαύρων που δεν τολμά να περάσει Λευκός, με φυσική συνέπεια η Νέα Υόρκη να γκετοποιείται σε φυλετικές συνοικίες».

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Το «έγκλημα» του Ίσθμού της Κορίνθου

Πρόσφατα η ιταλική εφημερίδα «Ουνιτά» δημοσίευσε ένα κείμενο στο οποίο περιέγραφε ένα νεοανακαλυφθέν έγκλημα των ναζί. Συγκεκριμένα ισχυρίζετο ότι κατά την αποχώρηση των Γερμανών από την Ελλάδα τον Οκτώβριο του 1944, έρριξαν μέσα στον Ισθμό της Κορίνθου ένα τραίνο με 300 Ιταλούς αιχμαλώτους. Το κείμενο αυτό αναδημοσίευσαν οι Ελληνικές εφημερίδες όπου διαβάσαμε και διάφορες ανατριχιαστικές λεπτομέρειες αγριότητας αυτόπτων μαρτύρων. Αλλά πριν περάσουν μερικές μέρες παρουσιάζεται αναπάντεχα ένας ιδιώτης που κατέχει το φίλμ (που μάλιστα περιλαμβάνετο στην ταινία «Η τραγωδία του Αιγαίου») που είχε γυρίσει Γερμανός κινηματογραφιστής, όπου φαίνεται δίχως αμφιβολία ότι το τραίνο ήταν άδειο και είχε απλώς ριχθεί για να φράξει το κανάλι του Ισθμού.

Για να καταλάβουμε την ευκολία που οι εχθροί του Εθνικοσοσιαλισμού σκηνοθετούν τις κατηγορίες εναντίον του αφού γνωρίζουν ότι δεν θα υπάρξουν αντιδράσεις αλλά μόνο φωνές που θα στιγματίζουν την νέα αγριότητα, αναφέρουμε δύο ακόμη στοιχεία τα οποία έπρεπε να έχουν εξετάσει οι εφημερίδες πριν την δημοσίευση του κειμένου. Το πρώτο είναι ότι τον Οκτώβριο του 1944 δεν υπήρχαν Ιταλοί αιχμάλωτοι στην Ελλάδα και το δεύτερο είναι ότι μετά την αποχώρηση των Γερμανών, όταν ανασύρθηκε το τραίνο, δεν βρέθηκαν πτώματα, ή οτιδήποτε άλλο στοιχείο.

Αλλά οι εφημερίδες δεν σταματούν να επιμένουν για τα εγκλήματα των ναζί: Τελειώνοντας ένα από τα ρεπορτάζ θέτει το ερώτημα· γιατί η Βέρμαχτ κινηματογράφησε το γκρέμισμα του τραίνου στον Ισθμό; Μα, φυσικά, γιατί οι ναζί πάντα αποθανάτιζαν όλες τις εγκληματικές τους ενέργειες.

Τελειώνοντας με τον «Σχολιαστή»

Σε απάντηση της επιστολής που αποστείλαμε, το μπολσεβίκικο περιοδικό «Σχολιαστής» σημειώνει:

«Δεν πρόκειται ν' ανοίξουμε διάλογο με τους φασίστες της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, που παίρνοντας αφορμή από το σχόλιο για τον ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ μας κατέκλυσαν με επιστολές και έντυπα».

Απαντούμε κλείνοντας το θέμα με τα εξής ολίγα. Στέλνοντας την επιστολή μας συνοδευόμενη από την ιδεολογική μας Διακήρυξη δεν επιδιώκαμε κανένα διάλογο με τους μπολσεβίκους. Άλλωστε γνωρίζουμε καλύτερα από τον καθένα πως η μόνη γλώσσα που σέβονται, είναι η γλώσσα της γροθιάς. Απλά ανασκευάσαμε τις ρυπαρές ανοησίες που έγραψαν, αποκαθιστώντας την αλήθεια γύρω από την κοινωνική σημασία και το περιεχόμενο του ρατσισμού. Αναφορικά ωστόσο με τον διάλογο, γνωρίζουμε επίσης πολύ καλά ότι τα φερέφωνα, όπως ο «Σχολιαστής» των διαφόρων πολιτικών τάσεων του Κυρίαρχου Συστήματος είτε μαρξιστικής είτε φιλελεύθερης αποχρώσεως, τον προωθούν και τον υπερασπίζονται μόνον όταν διεξάγεται μεταξύ «νομίμων» εκπροσώπων της κυρίαρχης ιδεολογίας και φυσικά μόνο όταν δεν εκτρέπεται προς επικίνδυνα κανάλια αμφισβήτησης και αναθεώρησης των καθεστημένων αρχών και αξιών της. Διαφορετικά, τον πολεμούν αμείλικτα. Δηλαδή, με ένα λόγο, επιτρέπουν διάλογο, μόνο με τον εαυτό τους.

Εν πάσει περιπτώσει, είναι φανερό ότι ο «Σχολιαστής» και οι όμοιοί του, δεν μπορούν να καταλάβουν τίποτε από τον Εθνικοσοσιαλισμό. Τόσο το χειρότερο γι' αυτούς. Όταν θ' αρχίσουν να αντιλαμβάνονται τα γεγονότα, θα είναι ήδη πολύ αργά.

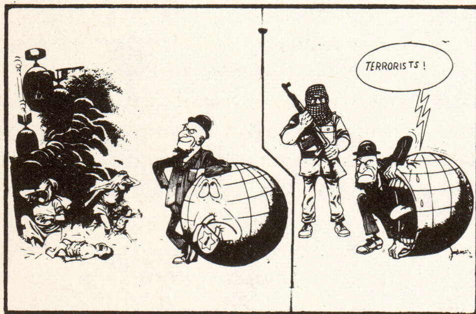

Ισραήλ: ένα κράτος τρομοκράτης

Το Ισραήλ έδειξε για μία ακόμη φορά τι

αληθινό του πρόσωπο, του εγκληματία και τρομοκράτη. Αφού δεν κατάφερε να εμποδίσει, με απειλές για μποϋκοτάζ των ελληνικών λαών, την ναύλωση πλοίου που θα μετέφερε συμβολικά τους απελαθέντες Παλαιστίνιους πίσω στην πατρίδα τους, κατέφυγε πάλι στην τρομοκρατία. Δολοφόνησε τους τρεις Παλαιστίνιους που διαπραγματεύοντο την αγορά του και έβαλε βόμβα στο κυπριακό πλοίο, εμποδίζοντας το έτσι να να αποπλεύσει λόγω των ζημιών που υπέστη. Πραγματοποίησε έτσι τις απειλές του ότι θα εμποδίσει τον απόπλου με οποιοδήποτε μέσο, και δείχνοντας έτσι ότι δεν υπολογίζει και δεν φοβάται κανέναν, αφού επηρεάζει τις κυβερνήσεις όλων των χωρών.

Αν σκεφθούμε τις χλιαρές και ανώδυνες αντιδράσεις που σημειώθηκαν για αυτή την τρομοκρατική ενέργεια και συγκρίνοντας αυτές με παρόμοιες κατά κρατών που κατηγορήθηκαν ότι υποθάλπουν την τρομοκρατία (διακοπή διπλωματικών σχέσεων, βομβαρδισμούς της Λιβύης από τις αεροπορικές δυνάμεις των ΗΠΑ), διαπιστώνουμε πόσο εκτεταμένη είναι η Σιωνιστική κυριαρχία και ποια είναι η ελευθερία και η εθνική ανεξαρτησία που εξασφαλίζουν στους λαούς τους τα φιλελεύθερα και μαρξιστικά καθεστώτα.

Άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά που το επίσημο κράτος του Ισραήλ καταφεύγει φανερά σε εγκληματικές ενέργειες, παραβιάζοντας την εδαφική κυριαρχία άλλων κρατών για να εξυπηρετήσει τους σκοπούς του. Αναφέρουμε μερικές από αυτές που έγιναν γνωστές, όπως η κλοπή πυρηνικού υλικού από την Γαλλία με σκοπό την κατασκευή ατομικής βόμβας, την απαγωγή από την Αγγλία Εβραίου επιστήμονα που είχε αποκαλύψει πυρηνικά μυστικά, καθώς και τις απαγωγές Εθνικοσοσιαλιστών από την Ν. Αμερική για να «δικασθούν» σαν «εγκληματίες πολέμου» στο Ισραήλ ή τις δολοφονίες άλλων.

Και πάντα τα φιλελεύθερα και μαρξιστικά κράτη έμεναν αδιάφορα σ' αυτές τις εγκληματικές ενέργειες, ενώ την ίδια στιγμή προέβαλαν συνδυασμένα τα δήθεν εγκλήματα κατά των Εβραίων, για να κρύβουν πίσω από το προσωπείο του θύματος τους αιώνιους θύτες των λαών.

Οι ναζιστικές «θηριωδίες» και τα εγκλήματα της Δημοκρατίας

Ζούμε στην εποχή της λεξιμαγείας. Δηλαδή της μαζικής και εξακολουθητικής χρήσεως από τους πολιτικούς, τα φερέφωνά τους και τα μέσα ενημέρωσης, ορισμένων λέξεων ή φράσεων που μαγεύουν ή διεγείρουν τα πλήθη μόνο με την ηχώ τους, ενώ το περιεχόμενό τους είναι τραγικά απατηλό. Μια τέτοια τραγική απάτη είναι και η συνεχής αναφορά της «άμωμης και άσπιλης» Δημοκρατίας μας στα ναζιστικά «εγκλήματα» και την ναζιστική «θηριωδία» την περίοδο της κατοχής. Έτσι δεν περνά ημέρα χωρίς να διεξάγεται τουλάχιστον ένα μνημόσυνο για τα θύματα των ναζί σε κάποιο χωριό της πατρίδος μας ή σε κάποια γειτονιά της Αθήνας. Ομολογουμένως συγκινητικό το υπερβολικό ενδιαφέρον της Δημοκρατίας μας να συντηρηθεί άσβεστη η μνήμη εκείνων των γεγονότων σε περίοδο πολέμου. Συγκινητικό αλλά συνάμα περισσότερο υποκριτικό. Διότι ποιος θυμάται σήμερα τις εκατόμβες των σφαγιασμένων κατά τον αγριότερο τρόπο, θυμάτων του εμφύλιου, θυμάτων και των δύο παρατάξεων, τόσο αυτών που εκπροσωπούσαν τη Δημοκρατία όσο και εκείνων που εκπροσωπούσαν τον μπολσεβικισμό; Η Δημοκρατία και ο μπολσεβικισμός κατά την μεταξύ τους αναμέτρηση στην περίοδο του εμφυλίου, προξένησαν ασύγκριτα μεγαλύτερες καταστροφές στην πατρίδα μας και διέπραξαν φρικαλεότερα εγκλήματα από εκείνα που αποδίδουν στους ναζί που στο κάτω-κάτω, ήταν σε περίοδο Παγκοσμίου Πολέμου. Για τα εγκλήματα αυτής της περιόδου η καλή μας δημοκρατία σιωπά επιμελώς.

Αλλά επίσης, ποιος θυμάται εκείνα τα άλλα φρικαλέα εγκλήματα εναντίον εφήβων, τους βασανισμούς τις δηώσεις και τους απαγχονισμούς, που διέπραξαν οι μεγάλοι δημοκράτες Άγγλοι στην Κύπρο την περίοδο 54-59; Ποιος μνημονεύει και τιμά εκείνους τους νέκρούς ήρωες που μαρτύρησαν για την Ελλάδα; Κανείς από τους δημοκράτες υστερικούς του αντιναζισμού.

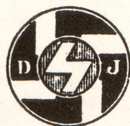
Αν μάλιστα ερωτηθεί σήμερα κάποιος συ-

μπατριώτης μας, ποιος έκανε τα εγκλήματα στην περίοδο της κατοχής θα απαντήσει αβίαστα: οι ναζί. Αν αντίστοιχα ερωτηθεί ποιος διέπραξε τα εγκλήματα στην Κύπρο το 54-59 θα απαντήσει πάλι αβίαστα: οι 'Αγγλοι. 'Οχι οι δημοκράτες, όπως θα όφειλε να απαντήσει για να είναι συνεπής με τον εαυτό του, μα οι 'Αγγλοι!

Ιδού ένα μικρό αλλά χαρακτηριστικο παράδειγμα των θαυμαστών αποτελεσμάτων της λεξιμαγείας που σκόπιμα καλλιεργεί η δημοκρατία μας.

Το ηθικό δίδαγμα της υπόθεσης Βαλντχάϊμ

Ο σάλος για το δήθεν Ναζιστικό παρελθόν του Κούρτ Βαλντχάϊμ δεν λέει να κοπάσει. «Επιτροπές ιστορικών» διερευνούν το πρόβλημα, καλούν τον πρόεδρο σε απολογία, του ζητούν επιτακτικά να παραιτηθεί. Τα εβραϊκά φερέφωνα σ' Ευρώπη κι Αμερική κοάζουν, ζητώντας την κεφαλή του επί πίνακι, περιφρονώντας αδιάντροπα την σαφέστατα εκπεφρασμένη, σύμφωνα και με τις δημοκρατικές διαδικασίες, θέληση του Αυστριακού Λαού. Πρόσφατα ένας άσημος Γιουγκοσλάβος ιστορικός εξακοντίστηκε στο στερέωμα της παγκόσμιας δημοσιότητας ανακοινώνοντας ότι κατέχει φωτοτυπία ενός εγγράφου του οποίου το πρωτότυπο δεν μπορεί να βρεθεί, που αποδεικνύει (!) ότι ο Βαλντχάϊχ συμμετέσχε σε κάποια επιτελική ομάδα του στρατού κατοχής που διέταξε την εκτόπιση αμάχων. Πέρα από το γεγονός ότι ο Βαλντχάϊμ ουδέποτε υπήρξε Εθνικοσοσιαλιστής, αλλά ένας ανώνυμος αξιωματικός της Βέρμαχτ που στοιχειωδώς εξετέλεσε το καθήκον του όπως χιλιάδες άλλοι στον Μεγάλο Ιδεολογικό Πόλεμο, μένει σ' εμάς τους Εθνικοσοσιαλιστές να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας και να συνοψίσουμε το ηθικό δίδαγμα όλης αυτής της θορυβώδους αλλά χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο υπόθεσης. Αν λοιπόν με τόση ευκολία χαλκεύονται κατηγορίες, και εφευρίσκονται «αποδείξεις» για το «εγκληματικό» ναζιστικό παρελθόν ενός ανθρώπου που ουδέποτε υπήρξε Εθνικοσοσιαλιστής και επιπλέον υπηρέτησε με συνέπεια τριάντα χρόνια το κυρίαρχο Σύστημα κατέχοντας περίοπτες διεθνείς θέσεις, όπως αυτή του Γενικού Γραμματέα ΟΗΕ, αντιλαμβανόμαστε με πόσο μεγαλύτερη προχειρότητα, προχειρότητα που κατηύθυνε το μίσος, η εμπάθεια και η σκοπιμότητα, εφευρέθηκαν κατηγορίες εναντίον των πραγματικών Εθνικοσοσιαλιστών, από την εποχή του τέλους του Πολέμου, μέχρι σήμερα. Αντιλαμβανόμαστε σε τί είδους «αποδείξεις» στηρίχθηκε όλη η Εβραϊκή συνομωσία περί των δήθεν ναζιστικών εγκλημάτων, πώς χαλκεύθηκε η σκευωρία όλης αυτής της παραμυθολογίας περί «φούρνων», 6.000.000 θυμάτων και «στρατοπέδων θανάτου» και τί είδους συμφέροντα υπηρετεί. Αντιλαμβανόμαστε τέλος χωρίς καν να χρειαστεί να καταφύγουμε στην ιστορική μαρτυρία με τί είδους «επιβαρυντικά στοιχεία» καταδικάστηκαν σε θάνατο οι ηγέτες του Εθνικοσοσιαλισμού σ' εκείνη την δικαστική παρωδία που ονομάστηκε Δίκη της Νυρεμβέργης, και σκηνοθετήθηκε από τους νικητές-δυνάστες των λαών της Ευρώπης.

Στις 9 Φεβρουαρίου 1988 έκλεισε ένας χρόνος από την έναρξη των δραστηριοτήτων του γραφείου του ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ της περιοχής Ομονοίας. Ιδιαίτερη χαρά, μα και Τιμή απετέλεσε για μας το τηλεγράφημα, που λάβαμε από τις φυλακές του Κορυδαλλού από τον Συναγωνιστή Πολιτικό Κρατούμενο Αριστοτέλη Καλέτζη. Το τηλεγράφημα του Συναγωνιστού Αριστοτέλη έλεγε τα εξής:

«ΜΕ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΛΠΙΔΕΣ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ ΣΑΣ - 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1988 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ '88

ΕΣΥ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ
ΣΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΕΧΕΙΣ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΛΥΣΗ

ΜΗ ΨΗΦΙΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

* Λόγω λάθους που οφείλεται στην εκτύπωση η σελίδα 25 έχει τη συνέχειά της στή σελίδα 27 και η 27 στη σελίδα 26.

** Επίσης πληροφορουμε τους αναγνώστες μας ότι το επόμενο τεύχος θα κυκλοφορήσει στις 20 Απριλίου.